

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียน
และนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(สัญญาเลขที่61-02029-0031)

โดย นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการ ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียน
และนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
(สัญญาเลขที่61-02029-0031)

โดย

นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ได้รับทุนสนับสนุนโดย

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ปี 2563

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการ ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น พบว่ามีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาถึง 3 แห่งด้วยกัน และมีโรงเรียนที่ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนซึ่งไกลจากครอบครัว โดยนักเรียนนักศึกษาเหล่านั้นได้ใช้บริการเช่าหอพักเพื่ออาศัยระหว่างศึกษา โดยหอพักหรือบริเวณที่ใกล้เคียงหอพัก ยังพบว่ามีการบริโภคแอลกอฮอล์แม้ว่าจะมีกฎหมายควบคุมการขายแต่บุคคลเหล่านั้นสามารถไปซื้อในสถานที่จำหน่ายและมีการดื่ม รวมถึงผู้ที่เข้าพักอาศัยที่ร่วมมีการบริโภคสุราจากสถานที่อื่น และเมื่อกลับเข้าหอพักสร้างปัญหาในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปี (2562) พบว่า มูลค่าต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 18,788.04 บาทต่อคนต่อปี ต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย 917.33 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนสังคม 19,705.37 บาทต่อคนต่อปี โดยจำแนกรายละเอียด คือ

1. ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,233.87 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย เท่ากับ 13.08 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเฉลี่ยจากปัญหาสุขภาพ เท่ากับ 5,246.95 บาทต่อคนต่อปี

2. ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,754.17 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย เท่ากับ 14.39 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ย 5,768.56 บาท

3. ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย พบว่า ต้นทุนทางตรงเฉลี่ย เท่ากับ 7,800 บาทต่อคนต่อปี และ ค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรงเฉลี่ย 19.50 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหายเฉลี่ย เท่ากับ 7,819.50 บาทต่อคนต่อปี

4. ต้นทุนทางด้านจิตใจ เท่ากับ 870.36 บาทต่อคนต่อปี

ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าปัจจัยเพศ ปัจจัยหอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ ปัจจัยคนอาศัยร่วมในหอพักเที่ยวกลางคืน ปัจจัยสาเหตุในการดื่มด้านความสนุกสนาน แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .01 และ ปัจจัยลักษณะหอพัก ปัจจัยสถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านเหล้า โอกาสในการดื่มคือวันเกิด โอกาสในการดื่มคือออกหัก แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .05

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากงานวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าลักษณะของหอพักส่งผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองนั้น โดยพบว่าหากหอพักมีลักษณะเป็นหอรวม (ชายหญิง) จะได้รับผลกระทบ (ต้นทุนสังคม) สูง ดังนั้นควรมีมาตรการเฝ้าระวังหอพักในลักษณะดังกล่าวให้มีความปลอดภัยของผู้ที่ตัดสินใจพักอาศัย

2. ควรมีการออกข้อบังคับในสถานประกอบการ (หอพัก) เกี่ยวกับการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในสถานที่พักเพื่อป้องกันผลกระทบจากแอลกอฮอล์ที่จะตามมา

3. นอกจากบริบทเกี่ยวกับการห้ามตั้งร้านค้าจำหน่ายประเภทแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาแล้วนั้น ควร رصدขึ้นการจำหน่ายแอลกอฮอล์ใกล้กับหอพักที่นักเรียนนักศึกษาตัดสินใจพักเพื่อมาศึกษาเล่าเรียน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า หากมีร้านค้าที่จำหน่ายแอลกอฮอล์ใกล้กับหอพักจะส่งผลกระทบจากแอลกอฮอล์ด้วย

4. หอพักควรมีข้อกำหนดร่วมกันกับผู้เข้าพักอาศัยเกี่ยวกับผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ (จากนอกพัก) หรือมีลักษณะมีเมามาแล้วเข้ามาพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ในการที่จะเข้ามาพักร่วมกันควรมีการตรวจสอบการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันผลกระทบกับผู้ที่อยู่รวมกันในห้องพัก

5. จากการสำรวจและสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากแอลกอฮอล์มือสองนั้น พบว่ามีต้นทุนทางด้านจิตใจร่วมด้วย เนื่องจากได้รับความไม่สบายใจ เครียด วิตกกังวล ซึ่งมาสาเหตุหนึ่งที่ได้รับผลกระทบคือ สถานประกอบการร้านค้า (ผับ/ร้านเหล้า) ที่ตั้งใกล้กับหอพักเปิดเพลงเสียงดัง เสียงคนดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้นอนไม่หลับ กังวลว่าเมื่อมาเรียนในช่วงเช้าไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ง่วงนอน ดังนั้นรัฐควรมีมาตรการเกี่ยวกับการจัดโซนร้านค้าประเภทดังกล่าวที่ใกล้กับหอพักที่ผู้พักอาศัยเป็นเยาวชน เป็นนักเรียนนักศึกษา

6. จากผลการวิจัยพบว่า จากการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลอื่น ได้ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นด้วย และมีมูลค่าของต้นทุนสังคม (สูญเสีย) เป็นตัวเลขทางด้านเศรษฐศาสตร์นั้น ดังนั้นควรมีการรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้เกิดการตระหนักต่อการดื่มแอลกอฮอล์แล้วส่งผลกระทบต่อผู้อื่น โดยอย่างยิ่งในสถานที่พักอาศัยซึ่งต้องมีความปลอดภัย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดต้นทุนในการสูญเสีย

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและมนุษย์ องค์การปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ ควรมีการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกันการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในหอพัก เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบที่ตามมาเช่น การทะเลาะวิวาท ทรัพย์สินเสียหาย หรือการสร้างควมรำคาญใจให้กับผู้ที่ร่วมพักอาศัย โดยทั้งนี้อาจดำเนินการโดยร่วมมือกับผู้ประกอบการในการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการสูญเสีย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักและเพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากเก็บแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้แบบสอบถามที่มีขนาดตัวอย่างจำนวน 400 ราย สถิติที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การวิเคราะห์สมการถดถอย

ผลการศึกษา พบว่า ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปี (2562) พบว่า ต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 18,788.04 บาทต่อคนต่อปี ต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย 917.33 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนสังคม 19,705.37 บาทต่อคนต่อปี

ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าปัจจัยเพศ ปัจจัยด้านหอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ ปัจจัยคนอาศัยร่วมในหอพักเกี่ยวข้องกับ ปัจจัยสาเหตุในการดื่มด้านความสนุกสนานแปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .01 และ ปัจจัยลักษณะหอพัก ปัจจัยสถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านเหล้า โอกาสในการดื่มคือวันเกิด โอกาสในการดื่มช่วงอกหัก แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .05

แนวทางในการลดต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพัก ภาครัฐควรมีมาตรการที่เคร่งครัดในประเด็นการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในห้องพัก การจัดโซนระหว่างร้านค้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับใกล้หอพักนักเรียนนักศึกษา และการควบคุมลักษณะหอพักที่เป็นหอพักประเภทหอพักรวมทั้งชายและหญิง

คำสำคัญ : แอลกอฮอล์มือสอง, นักเรียนนักศึกษา, หอพัก

Abstract

This research aims to estimate social costs from secondhand alcohol for students from dormitories and to study factors relating to demographic characteristics and the impact of secondhand alcohol among students in Surat Thani province. The data used in this study was a questionnaire to collect data from a sample of 400 cases. The statistics used for analysis were average, standard deviation, percentage, regression analysis.

The results show that social costs from secondhand alcohol of students in Surat Thani province per year (2019) show that the average direct cost is 18,788.04 baht per person per year, average indirect costs 917.33 baht per person per year, total social costs 19,705.37 baht per person per year.

Relative factors and the effects of secondhand alcohol among students found that gender, dormitory factors can bring alcoholic beverages in the room. Factors of people living in dormitories at night time, Drinking for fun variable directly with the effects of alcohol in the dormitory at the significance level of .01

Factor of dormitory type, dormitory location factor near the pub, opportunity to drink is birthday, opportunity to drink is broken heart variable directly with the effects of alcohol in the dormitory at the significance level of .05

Guidelines for reducing social costs from secondhand alcohol of students in dormitory residences. The government should have strict measures regarding the importation of alcoholic beverages into the dormitory. The zone between stores that sell alcohol near the dormitory students and controlling the dormitory type, including male and female dormitories.

Keyword: Secondhand of alcohol, Student, Dormitories

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณการสนับสนุนทุนการวิจัยจากกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ภายใต้โครงการ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ปีงบประมาณ 2562 อีกทั้งผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาในการให้ข้อมูลในการให้ข้อมูล ขอขอบพระคุณรวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่สละเวลาให้คำปรึกษาให้งานวิจัยนี้ลุล่วงและได้ผลเชิงนโยบายที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้ช่วยนักวิจัยทุกท่านที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณบิดามารดาที่ให้ทุกสิ่งที่ดีสำหรับชีวิต รวมทั้งกำลังใจที่แสนดีจากครอบครัวเล็กๆจากจำเอนรัฐวัฒน์ เพ็ญพงษ์และลูกสาวน้องพอร์จูนลูกชายน้องจอมทัพ

นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์
ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/การทบทวนวรรณกรรม	7
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
ระยะเวลาดำเนินการ	30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
ผลการวิเคราะห์ลักษณะหอพัก	32
ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการทีมแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก	34
ผลการประเมินต้นทุนเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียน และนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	35
ผลการประเมินต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	40
ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียน และนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	40

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	42
สรุปผลการวิจัย	42
อภิปรายผลการวิจัย	43
ข้อเสนอแนะการวิจัย	45
บรรณานุกรม	47
ภาคผนวก	49

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ของข้อมูลจากคำถามแบบ Double Bound	16
2 แสดงจำนวนสัดส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	26
3 ค่าความเต็มใจจะจ่ายจากนักศึกษาที่เข้าพักอาศัยในหอพัก	28
4 สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	29
5 เทคนิคที่ใช้ และการวิเคราะห์ข้อมูล	29
6 ค่าขอบเขตบนและค่าขอบเขตล่าง	30
7 ระยะเวลาดำเนินการ	30
8 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
9 ลักษณะหอพัก	33
10 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์ที่เลือกฮอฮอลล์ของบุคคลในหอพัก	34
11 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ	36
12 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุ	36
13 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย	37
14 ผลการวิเคราะห์ด้านความเต็มใจจะจ่าย	37
15 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามจำนวนเงินราคาเริ่มต้น ที่เสนอและการตอบสนองราคาเสนอครั้งสอง	38
16 ค่าความเต็มใจจะจ่าย	38
17 ปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจจะจ่าย	39
18 ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	40
19 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของ นักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	40

สารบัญรูป

ภาพที่	หน้า
1 การตั้งคำถามปลายปิดเสนอ 2 ราคา	15

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนโลก กล่าวได้ว่ามนุษย์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากมนุษย์มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ พัฒนาให้โลกมีความเจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงวัยแรงงานที่สามารถทำงานนำสู่ผลิตภาพของภาคการผลิตต่อประเทศและโลก ดังนั้น ได้มีแนวคิด ทุมนมนุษย์ของเกร์ เบคเกอร์ นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กล่าวได้ว่าตั้งแต่เกิดจนตาย มนุษย์ต้องมาค่าใช้จ่ายในการดำรงให้ชีวิตคงอยู่หรือแม้กระทั่งในการพัฒนาตนเอง โดยมีผลตอบแทนคือการทำงาน หากมนุษย์มีการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรนั้นหมายความว่าเกิดความไม่คุ้มค่าขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการดูแลทรัพยากรมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การสาธารณสุข รวมถึงการพัฒนาทางด้านจิตใจ ควบคู่ไปกับร่างกาย ดังคำกล่าวขององค์การอนามัยโลกที่ว่าประชาชนมีความศึกษาดี สุขภาพดี มีความสามารถสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้เป็นปัจจัยนำพาประเทศไปสู่ความสำเร็จ การสร้างเสริมความรู้ทางทฤษฎีทุนมนุษย์จะเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์เพื่อเพิ่มทุนมนุษย์ นำไปสู่การพัฒนาองค์กรและสังคม แต่ทั้งนี้ก็มีประเด็นที่น่าสนใจที่ส่งผลให้มนุษย์ทั่วโลกเสียชีวิต จากรายงานขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2018) ระบุว่ามิผู้เสียชีวิตกว่า 3 ล้านคนจากการใช้แอลกอฮอล์อย่างเป็นอันตรายในปี 2559 เป็น 1 ใน 20 ของผู้เสียชีวิต การใช้แอลกอฮอล์อย่างเป็นอันตรายทำให้เกิดภาวะโรคทั่วโลกมากกว่า 5% และทั่วโลกมากกว่าหนึ่งในสี่ (27%) ของเด็กอายุ 15-19 ปีทั้งหมดเป็นนักดื่มในปัจจุบัน อัตราการดื่มในปัจจุบันสูงที่สุดในกลุ่มอายุระหว่าง 15-19 ปีในยุโรป (44%) ตามด้วยอเมริกา (38%) และแปซิฟิกตะวันตก (38%) การสำรวจโรงเรียนระบุว่าในหลายประเทศการใช้แอลกอฮอล์เริ่มก่อนอายุ 15 ปี โดยมีความแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง

การเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนที่นำไปสู่ปัญหาสังคม ความรุนแรงและอาชญากรรมและสร้างมูลค่าความสูญเสียต่อสังคมมากมาย เช่น การก่อให้เกิดความรำคาญใจ การทำลายทรัพย์สิน การถูกทำร้ายร่างกาย เป็นต้น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชญากรรมที่เกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกาย เช่น คดีฆ่า ทำร้ายร่างกาย ช่มชู้ ลักทรัพย์ ปล้น และค้ายาเสพติด ร้อยละ 87.6 ของผู้ต้องขังที่ต้องโทษในคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกายล้วนเกี่ยวข้องกับการดื่มสุราก่อนถูกจับกุม และมากกว่าร้อยละ 50 ของผู้ต้องขังวัยรุ่นก่อนอาชญากรรมภายหลังการดื่มสุราระยะเวลาไม่เกิน 5 ชั่วโมง โดยมีการใช้อาวุธ คือ มีด ดาบ ของมีคม และปืนร่วมด้วยและสถานที่เกิดเหตุมักเป็นพื้นที่เดียวกันหรือใกล้เคียงกับสถานที่ที่ดื่มสุรา จึงทำให้ผู้เสียหายส่วนใหญ่เสียชีวิตหรือบาดเจ็บสาหัสร่วมด้วย (สุนนทิพย์ จิตสว่าง, 2553) สำหรับประเทศไทยจากผลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2560 พบว่า จากจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 55.9 ล้านคน เป็นผู้ที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบปีที่แล้วประมาณ 15.9 ล้านคน โดยเป็นผู้ที่ดื่มสม่ำเสมอ 6.98 ล้านคน กลุ่มอายุ 25-44 ปี มีอัตราการดื่มสุราสูงสุด กลุ่มอายุ 20-24 ปี และ 45-49 ปี มีอัตราการดื่มสุราใกล้เคียงกัน ร้อยละ 33.5 และ 31.1 ตามลำดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560) ซึ่งผลจากการดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพทั้งด้านการเกิดอุบัติเหตุจราจรและการบาดเจ็บ สุขภาพจิต และการเกิดภาวะโรค รวมทั้งผลกระทบต่อสังคม เช่นการเกิดอาชญากรรม ความรุนแรงในครอบครัวและต้นทุนทางสังคม ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขของไทยได้ให้ความสำคัญในการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้ใช้ทั้ง

มาตรการทางกฎหมาย เช่น การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สถานที่ใกล้สถานศึกษา การควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สำหรับประเทศไทยนั้น การซื้อและการขายแอลกอฮอล์ อายุของผู้สามารถบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ตามกฎหมาย คือ 20 ปีบริบูรณ์และมีการกำหนดสถานที่สำหรับการขายคือหอพักซึ่งสำหรับผู้พักอาศัยในระหว่างการศึกษาตามพรบ.หอพัก แต่ไม่ได้มีการกำหนดให้ห้ามนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าบริโภคหรือบริเวณที่ใกล้กับหอพัก จึงมีผู้บริโภคบางส่วนซื้อแอลกอฮอล์จากสถานที่จำหน่ายที่ได้รับอนุญาตมาบริโภคในหอพักหรือบริเวณที่ใกล้กับหอพัก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างปัญหาให้กับนักเรียนและนักศึกษาที่ไม่ได้บริโภคแอลกอฮอล์นำมาสู่ความไม่ปลอดภัยในการพักอาศัย นอกจากนี้ปัญหาสำคัญของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ ร้านเหล้าที่ตั้งอยู่บริเวณรอบมหาวิทยาลัย (ห่างจากมหาวิทยาลัย 300 เมตร) ตามที่มีกลุ่มนักศึกษาออกมาเคลื่อนไหวให้รัฐบาลมีมาตรการปิดร้านเหล้าที่ตั้งอยู่รอบมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพราะเกิดปัญหาอาชญากรรมที่เริ่มต้นจากการเข้าไปใช้บริการร้านเหล้านี้เพิ่มมากขึ้น และที่สำคัญคือชีวิตของนักศึกษามักจะผูกพันกับร้านเหล้า รวมทั้งการของบประมาณจากร้านเหล้าไปจัดกิจกรรมจนกล่าวได้ว่านับวันนักศึกษากับร้านเหล้าจะมีความสำคัญมากกว่าการเรียนและการจัดกิจกรรมในสถาบันการศึกษา (ร้านเหล้ารอบมหา'ลัยกับ คุณภาพชีวิตนิสิตนักศึกษา, 2558) โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น พบว่ามีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาถึง 3 แห่งด้วยกัน และมีโรงเรียนที่ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนซึ่งไกลจากครอบครัว โดยนักเรียนนักศึกษาเหล่านั้นได้ใช้บริการเช่าหอพักเพื่ออาศัยระหว่างศึกษา โดยหอพักหรือบริเวณที่ใกล้เคียงหอพัก ยังพบว่ามีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แม้ว่าจะมีกฎหมายควบคุมการขายแต่บุคคลเหล่านั้นสามารถไปซื้อในสถานที่จำหน่ายแต่มีการดื่มรวมถึงผู้ที่เข้าพักอาศัยที่ร่วมมีการบริโภคสุราจากสถานที่อื่น และเมื่อกลับเข้าหอพักสร้างปัญหาในการอยู่ร่วมกัน จึงเป็นที่มาในประเด็นที่สนใจคือ ต้นทุนสังคมและผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อคาดว่าผลที่ได้รับจากการดำเนินการวิจัยสามารถนำมาสู่การกำหนดนโยบายรวมถึงการตระหนักถึงการดูแลกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักซึ่งไกลห่างจากครอบครัวให้ได้รับความปลอดภัยซึ่งเป็นเหตุมาจากแอลกอฮอล์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตของสถานที่ทำวิจัย

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3.2 ขอบเขตของประชากรที่ศึกษา

นักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี

1.3.3 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 400 ราย

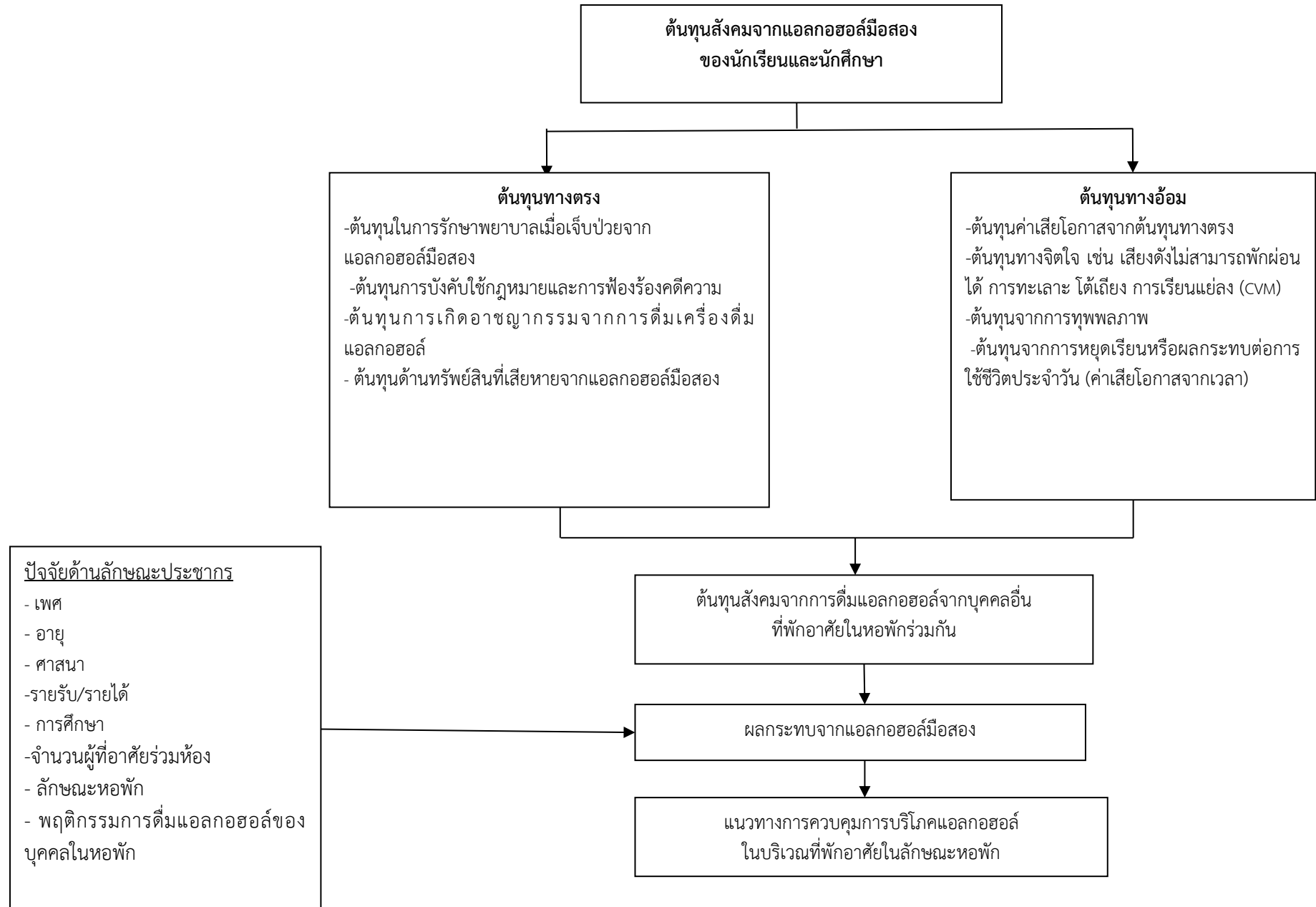
1.3.4 ขอบเขตของเนื้อหา

1. ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. ปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.3.5 ขอบเขตของระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือน 1 สิงหาคม 2562 - 31 กรกฎาคม 2563

1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา/นิยามศัพท์ (ควรสอดคล้องกับตัวแปรในกรอบแนวคิด)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ปัจจัยด้านลักษณะประชากร เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา จำนวนผู้ที่อาศัยร่วมห้อง ลักษณะห้องพัก พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในห้องพัก

ตัวแปรตาม

ผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยห้องพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยระดับจังหวัดซึ่งมูลค่าความสูญเสียที่ได้จะเป็นมูลค่าในระดับที่แคบแต่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการเฝ้าระวังการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ที่อาศัยในห้องพักซึ่งอยู่เป็นการอยู่รวมกันรวมถึงเป็นการสร้างประเด็นการเพิ่มมาตรการในการควบคุมการบริโภคแอลกอฮอล์ในบริเวณที่พักอาศัยในลักษณะห้องพัก และกลุ่มบุคคลซึ่งจะเป็นกำลังอนาคตของชาติ

โครงการวิจัยนี้จะช่วยในการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งอธิบายตาม Ottawa charter คือ ในประเด็นการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ (Build healthy public policy) การส่งเสริมสุขภาพนำสุขภาพเข้าไปอยู่ในวาระของผู้กำหนดนโยบาย ในทุกภาค และทุกระดับ เป็นการทำให้บุคคลเหล่านั้นได้ตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจและเป็นความรับผิดชอบเพื่อสุขภาพ โดยนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ต้องการแสวงหาอุปสรรคต่าง ๆ ในภาคที่มีใช้สุขภาพ และวิธีการที่จะขจัดอุปสรรคเหล่านี้ และ Bangkok Charter for health promotion คือ การกำหนดนโยบาย แนวทางการปฏิบัติ และการวางโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องอย่างยั่งยืนในการจัดการกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดื่มประเภทสุราขาว สุรากลั่น เบียร์ ไวน์หรือแชมเปญ ไวน์คูลเลอร์ และเหล้าหมัก

นักเรียนและนักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับอุดมศึกษา ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้จะศึกษาผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปีเท่านั้น

แอลกอฮอล์มือสอง หมายถึง ผลกระทบเชิงลบด้านต่าง ๆ ที่เกิดต่อบุคคลรอบข้างผู้ดื่ม ถึงแม้คนนั้นจะไม่ได้ร่วมดื่มด้วยก็ตาม ซึ่งอาจจะเป็นคนในครอบครัว เช่น ลูกหลาน สามี ภรรยา พี่น้อง พ่อแม่ รวมไปถึงคนแปลกหน้าที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน โดยในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในห้องพักเอกชนโดยได้รับผลจากผู้ที่อาศัยร่วมกันดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งผลกระทบจากเหล้ามือสองมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตั้งแต่การสร้างความเดือดร้อนรำคาญใจ ไปจนถึงความรุนแรงต่อทรัพย์สิน ร่างกาย และชีวิต

หอพัก หมายถึง เป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ผู้พักเป็นผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้พักอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน มีการจัดสถานที่ขึ้นเพื่อรับผู้พัก เช่น มีห้องนอน และเครื่องใช้ในการหลับนอน ห้องน้ำ และห้องส้วม เป็นต้น เจ้าของมีเจตนารับผู้พักเพื่อเอาค่าตอบแทน โดยเป็นหอพักของเอกชน

ต้นทุนทางตรง หมายถึง ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายจริงรวมถึงค่าเสียหายจากการสูญเสียทรัพย์สิน จากการได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์ที่เกิดจากบุคคลอื่นดื่ม ประกอบไปด้วย ต้นทุนจากปัญหาสุขภาพ ต้นทุนจากการเกิดอุบัติเหตุ ต้นทุนจากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย

ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นแต่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงจากการได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์ที่เกิดจากบุคคลอื่นดื่ม ประกอบไปด้วย ค่าเสียโอกาส และต้นทุนจิตใจ

ต้นทุนสังคม หมายถึง ผลกระทบภายนอกที่เกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยประเมินมูลค่าความเสียหายและผลกระทบที่ได้รับ ทั้งนี้ต้นทุนดังกล่าว ก่อให้เกิดความสูญเสียทางสังคมที่สามารถคิดเป็นมูลค่าได้ ค่าความเต็มใจจะจ่าย หมายถึง วิธีการวัดค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ เพื่อให้เป็นมูลค่าทางการเงิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง/การทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดต้นทุนเศรษฐศาสตร์

สามารถแบ่งต้นทุนผลกระทบทางสังคมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ออกเป็น 2 ประเภทกว้างๆ ดังนี้

1.1 ต้นทุนทางตรง หมายถึง ทรัพยากรที่ต้องใช้ไปในการแก้ไขปัญหาหรือผลที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเกิดกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมในลักษณะของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง โดยทั่วไปนั้นต้นทุนทางตรงที่ถูกประเมินมี 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. ต้นทุนในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยที่เจ็บป่วยด้วยโรคที่มีสาเหตุเกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. ต้นทุนในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีความที่มีสาเหตุจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เช่น ต้นทุนในการดำเนินงานของศาล อัยการสถานีตำรวจหรือเรือนจำ เป็นต้น) และ

3. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายจากอุบัติเหตุอันมีสาเหตุมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1.2 ต้นทุนทางอ้อม ต้นทุนทางอ้อมในที่นี้กล่าวรวมถึงต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ที่เกิดขึ้นทั้งหมด แม้ว่าต้นทุนดังกล่าวอาจจะไม่ได้เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง ต้นทุนทางอ้อมที่สำคัญอันเกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จำเป็นต้องถูกประเมิน ได้แก่ มูลค่าของผลิตภาพที่สูญเสียไปจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรอันมีสาเหตุมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวคือ แม้การเสียชีวิตดังกล่าวอาจไม่ก่อให้เกิดต้นทุนโดยตรงต่อสังคมแต่ก็ทำให้เกิดค่าเสียโอกาสขึ้นเพราะว่า หากบุคคลดังกล่าวยังคงมีชีวิตอยู่จนถึงอายุขัยที่ควรเป็นย่อมจะสามารถสร้างผลผลิตให้แก่สังคมได้อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมูลค่าของผลิตผลดังกล่าวที่สังคมสูญเสียอันมีสาเหตุจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นต้นทุนส่วนหนึ่งที่สำคัญและควรนำมารวมกับต้นทุนผลกระทบทางตรงจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสมอ นอกจากต้นทุนจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรที่สมควรได้รับประเมินว่าเป็นต้นทุนทางอ้อมของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วยังมีต้นทุนที่เกิดจากการที่ผลิตภาพในการทำงานของบุคคลที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีก่ลดลงกว่าในสภาวะปรกติ(ที่ไม่มีการดื่ม)ด้วย เช่น ผลิตภาพที่หายไปจากการหยุดงานหรือประสิทธิภาพในขณะที่ทำงานน้อยลงเนื่องจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ธัชพันธ์ โกมลไพศาล, 2558)

2. ทฤษฎีการประเมินต้นทุนสุขภาพ

เรณู สุขารมณ ได้นำเสนอการประเมินต้นทุนสุขภาพเพียงสองแนวคิด ที่นิยมใช้ในงานวิชาการ คือ (1) แนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัยที่เรียกว่า “วิธีทุนมนุษย์ (Human Capital Approach)” และ (2) แนวคิดใหม่ที่ใช้วิธีทางตรงและทางอ้อมด้วยเทคนิคการประเมินมูลค่าสินค้าที่ไม่ผ่านตลาด (Non-Marketable Goods) ดังนั้นในการประเมินต้นทุนสุขภาพมีแนวคิดที่จำแนกได้ ดังนี้

- (1) แนวคิดของวิธีทุนมนุษย์
- (2) แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนสังคมเมื่อมีการเจ็บป่วย
- (3) วิธีการประเมินต้นทุนสุขภาพของวิธีทุนมนุษย์ เมื่อเกิดการเจ็บป่วยขึ้น
- (4) แนวคิดใหม่ใช้วิธีทางตรงด้วยการประมาณค่าสินค้าที่ไม่ผ่านตลาด(Non-Marketable Goods) ด้วยเทคนิค CVM

ด้วยเทคนิค CVM

2.1 แนวคิดของวิธีทุนมนุษย์ (Human Capital Approach)

การประเมินต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการเจ็บป่วยหรือการเป็นโรค (Economic Cost of Diseases) ตั้งบนพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีของหลักทุนมนุษย์ (Human Capital Approach)

เนื่องจากถือว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญมาก จัดเป็นทรัพยากรประเภททุน มูลค่าการมีชีวิตอยู่ของบุคคลหนึ่ง ก็คือ มูลค่าของผลผลิตที่บุคคลผู้นั้นสามารถผลิตระหว่างช่วงอายุของเขา มูลค่าต่อสังคมของบุคคลหนึ่ง ๆ วัดจากศักยภาพทางการผลิตในอนาคต ซึ่งปกติจะคำนวณออกมาเป็นมูลค่าปัจจุบันของเงินได้ที่คาดว่าจะหามาได้ตลอดช่วงอายุการทำงานของบุคคลนั้น ๆ ความพยายามของนักเศรษฐศาสตร์ในการอธิบายทุนมนุษย์นั้น ก็เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ ให้สามารถวัดค่าทุนมนุษย์ออกเป็นรูปของตัวเงิน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์หลายประการ เช่น การอธิบายถึงผลตอบแทนสุทธิของการลงทุนทางด้านสาธารณสุข โครงการลดการระบาดของโรค ผลตอบแทนของการลงทุนทางการศึกษา การพิจารณาพิพาทของศาล ในกรณีที่ต้องมีการจ่ายเงินชดเชยการสูญเสียจากการบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตในกรณีต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งวิธีการศึกษาที่ใช้วัดค่าทุนมนุษย์ในการประเมินด้านเศรษฐศาสตร์ เท่าที่ทำได้สามารถสรุปได้เป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

(1) วิธีพิจารณาจากต้นทุนการผลิต(Cost-of-Production Approach) เป็นการวัดมูลค่าทุนมนุษย์จากการประเมินต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการสร้างทุนมนุษย์นั้น วิธีการมีข้อดี คือสามารถประเมินต้นทุนค่าใช้จ่ายได้ไม่ยาก

จุดอ่อนของต้นทุนการผลิต: วิธีนี้มีจุดอ่อน คือ สามารถใช้อธิบายได้น้อย เนื่องจากไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าต้นทุนค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับมูลค่าทางเศรษฐกิจของมนุษย์ (ยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าการลงทุนไปมากแล้วจะทำให้ความรู้ ความชำนาญ และทักษะสูงขึ้นจริง ๆ หรือไม่ อย่างไร) นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาที่ไม่สามารถแยกส่วนที่เป็นการบริโภคและส่วนที่เป็นการลงทุนออกจากกันได้ทำให้วัดผลตอบแทนเฉพาะการลงทุนได้ยาก ซึ่งทำให้วิธีนี้ไม่เป็นที่นิยมนัก

(2) วิธีพิจารณาจากรายรับและทุน(Capitalized-Earnings Procedures) เป็นการประเมินค่าทุนมนุษย์จากมูลค่าปัจจุบัน (present value) ของรายรับสุทธิที่พึงจะได้ในอนาคตจากการลงทุนหนึ่ง ๆ นั้นเอง กล่าวคือ สามารถคำนวณมูลค่าปัจจุบันของมนุษย์ (H) ได้จากผลรวมของรายรับที่จะได้รับเพิ่มขึ้นตลอดชีพ ปรับลดด้วยอัตราคิดลด ตลอดอายุการใช้งานของทุนมนุษย์นั้น ๆ

$$H = \sum_{t=1}^n I_t (1+r)^t \quad \dots(1)$$

โดยที่

- I_t เป็น ผลรวมของรายรับที่จะได้รับเพิ่มขึ้นตลอดชีพ (รวมทั้งผลได้อย่างอื่น)
- r เป็น อัตราคิดลด
- t เป็น อายุเฉลี่ยของทุนมนุษย์

อนึ่ง นักเศรษฐศาสตร์ตั้งข้อสังเกตว่า วิธีนี้ได้หลีกเลี่ยงการประเมินค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาของทุนมนุษย์ ซึ่งเท่ากับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวันของคน ๆ นั้น กล่าวคือ จะประเมินค่าของ

ทุนมนุษย์จากมูลค่าปัจจุบันของรายรับที่พึงจะได้เท่านั้น โดยมีได้มีการหักค่าใช้จ่ายในการบริโภคที่เกิดขึ้นตลอดอายุขัยของทุนมนุษย์นั้น ๆ

จุดอ่อนของรายรับและทุน: วิธีนี้มีจุดอ่อนที่การตั้งข้อสมมติต่าง ๆ ประกอบการคำนวณ เช่น การแปรผันในภาวะการณการตายในอนาคต เพราะไม่สามารถหาค่า Probability ที่คนหนึ่ง ๆ จะตายได้ ความถูกต้องของรายรับในอนาคตที่นำมาประเมิน และที่สำคัญ คือ การสมมติว่า รายรับนั้นสะท้อนถึงผลิตภาพหน่วยสุดท้าย (marginal productivity) ของทุนมนุษย์นั้นด้วย กล่าวคือ ความคลาดเคลื่อนในการคำนวณอาจจะเกิดขึ้นได้ ถ้าความน่าจะเป็น (Probability) ของการตาย ตลอดจนวนรายรับในอนาคตหรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไป ความถูกต้องและความน่าเชื่อถือได้ของการคำนวณนี้ จึงขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ชำนาญในการกำหนดข้อสมมติต่าง ๆ

อนึ่ง ตาม concept ของวิธีทุนมนุษย์ สุขภาพอนามัยมีความสำคัญต่อแรงงานมนุษย์ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ สุขภาพอนามัยจึงเป็นทุนมนุษย์ประเภทหนึ่ง กล่าวคือ ภาวะสุขภาพมีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของมนุษย์ เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยมนุษย์ไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ หลัก การนี้ประเมินค่าชีวิตหรือสุขภาพของบุคคลหนึ่ง ๆ ด้วยผลผลิตหรือการบริโภคที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต เพราะการที่บุคคลหนึ่ง ๆ เสียชีวิตไป ไม่เพียงแต่ผลผลิตจะลดลงเท่านั้น การบริโภคของสังคมก็ลดลงไปด้วย ผลประโยชน์ของการมีสุขภาพดีขึ้นหรือเลวลง สามารถประเมินได้โดยพิจารณาจากผลกระทบของโรคร้ายไข้เจ็บหนึ่ง ๆ ที่มีผลต่อปริมาณแรงงานและคุณภาพแรงงานของคนซึ่งเป็นไปได้ 3 ทางคือ

1. ความตาย (deaths) ส่งผลกระทบโดยตรงในรูปของการสูญเสียปริมาณแรงงาน ซึ่งก็คือจำนวนปีการทำงานที่สูญเสียไปเนื่องจากการตายก่อนเวลาอันควร (ก่อนปีเกษียณอายุหรืออายุขัยเฉลี่ย) มูลค่าการสูญเสียนี้ คือ มูลค่าปัจจุบันของผลผลิตหรือรายได้ที่ผู้ตายจะทำได้ในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ ถ้าเขายังมีชีวิตอยู่

2. ความพิการ (disability) ส่งผลกระทบในรูปการสูญเสียเวลาทำงานคือไม่สามารถทำงานได้เลย หรือทำได้แต่ไม่เต็มที่

3. การเสื่อมประสิทธิภาพ (debility) การสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานเนื่องจากความเจ็บป่วยได้แก่ การทำงานได้ผลน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนสังคมเมื่อมีการเจ็บป่วย

แนวคิดของทุนมนุษย์ พัฒนาวิธีการประเมินต้นทุนเมื่อมีการเจ็บป่วยไว้ว่า จะก่อให้เกิดต้นทุนแก่สังคมใน 3 ลักษณะ คือ

2.1 Foregone Earning คือ รายได้จากผลผลิตที่ควรจะมีแต่ไม่เกิดขึ้นเนื่องจากการตายก่อนวัยอันควรหรือเนื่องจากการเจ็บป่วย กล่าวคือ บุคคลซึ่งมีร่างกายปกติ สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงสามารถทำงานก่อให้เกิดกระแสของรายได้ตลอดช่วงอายุการทำงานของเขาได้ แต่ถ้าบุคคลเกิดเจ็บป่วยหรือตายก่อนวัยอันควรเพราะการเจ็บป่วย ก็จะทำให้เกิดการสูญเสียจำนวนวันทำงานหรือจำนวนปีการทำงาน ทำให้ต้องสูญเสียรายได้ที่ควรจะมีขึ้นนี้ไปเพราะไม่สามารถทำงานได้ ค่าของชีวิตหรือความเจ็บป่วยที่สูญเสียไปจะเท่ากับค่าของแรงงานของบุคคลนั้น โดยค่าแรงงานของบุคคล คือ มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตจากการทำงานของเขา มีนักเศรษฐศาสตร์หลายคนให้ความสนใจและพยายามพัฒนาเทคนิคการประเมินค่าชีวิตมนุษย์ หรือค่าความเจ็บป่วยจากรายได้ที่ควรจะมีขึ้นนี้ เช่น

2.1.2 มิเชน (E.J.Mishan) สร้างแบบจำลองของการประเมินมูลค่าชีวิตมนุษย์หรือค่าของความเจ็บป่วย โดยประเมินจากมูลค่าปัจจุบันของรายได้ในอนาคตของบุคคลหนึ่ง ๆ ซึ่งแบบจำลองของ Mishan เขียนเป็นสมการ ดังนี้

$$M_t = \sum_{t=T}^{\alpha} Y_t L_T^t (1+r)^{-(t-T)} \quad \dots(2)$$

โดยที่	M_t	คือ มูลค่าปัจจุบันของรายได้ในอนาคตของบุคคล i
	Y_t	คือ รายได้เบื้องต้นที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการทำงานในปีที่ t
	L_T^t	คือ ความน่าจะเป็นในปีที่ T ที่บุคคลผู้นี้จะมีชีวิตอยู่ในปีที่ t
	r	คือ อัตราคิดลด (discount rate) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปีที่ t

จากแบบจำลองของมิเชน (Mishan) นักเศรษฐศาสตร์หลายคนมีคำถามว่า กรณีเด็กและคนชราซึ่งไม่มีผลิตภาพในตลาดแรงงาน และแม่บ้านซึ่งทำงานบ้านเองโดยบริการที่ได้จากการทำงานของแม่บ้านมิได้ถูกนับรวมอยู่ในกำลังแรงงาน (Labor force) ของประเทศนั้น เราจะประเมินค่าของบุคคล 2 กลุ่มดังกล่าวได้อย่างไรซึ่งในส่วนี้ริดเกอร์ (Ridker) กำหนดให้มูลค่าชีวิตของบุคคลที่ไม่ได้ทำงานหรือบุคคลที่ไม่ได้รับค่าจ้างการทำงาน ให้เท่ากับศูนย์ และกำหนดให้ค่าจ้างของแม่บ้านเท่ากับค่าจ้างในตลาดแรงงาน และเฮอร์ทูนเนียน (Hartunian) คิดว่าค่าจ้างของแม่บ้านเท่ากับจำนวนเงินที่เธอควรจะได้รับ ถ้าไปทำงานนอกบ้าน เป็นต้น

2.2.2 ริดเกอร์ (Ridker) พยายามจำลองสมการในการหาต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตายก่อนวัยอันควรของมนุษย์ โดยใช้วิธีการที่เรียกว่า วิธีของผลผลิตทั้งหมด (Total output Approach) ในการคำนวณรายได้ที่ควรเกิดขึ้น แต่ไม่เกิดเพราะการเจ็บป่วยหรือการตายก่อนวัยอันควร การคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตายก่อนวัยอันควรของบุคคลอายุ x ปี ประเมินจากมูลค่าปัจจุบันของรายได้ ในอนาคตของบุคคลนั้น ๆ โดยแบบจำลองมีลักษณะดังนี้

$$R_x = \sum_{n=x}^{\alpha} \frac{(L_x^n)_1 (L_x^n)_2 (L_x^n)_3 (Y_n)}{(1+r)^{n-x}} \quad \dots(3)$$

โดยที่	R_x	คือ มูลค่าปัจจุบันของรายได้ในอนาคตที่เกิดกับบุคคลอายุ x ปี
	$(L_x^n)_1$	คือ ค่าความน่าจะเป็นที่บุคคลอายุ x ปี จะยังมีอายุอยู่ในปีที่ n
	$(L_x^n)_2$	คือ ค่าความน่าจะเป็นที่บุคคลอายุ x ปี มีอายุอยู่ถึง n ปี และจะอยู่ในกำลังแรงงานเมื่อมีอายุ n ปี
	$(L_x^n)_3$	คือ ค่าความน่าจะเป็นที่บุคคลอายุ x ปีมีชีวิตและอยู่ในกำลังแรงงานเมื่อมีอายุ n ปี จะมียานทำเมื่อเขามีอายุ n ปี
	Y_n	คือ รายได้ของบุคคลเมื่อมีอายุ n ปี
	r	คือ อัตราคิดลด (discount rate) ที่คาดว่าจะเกิดในปีที่ n

จากสูตรดังกล่าวนี้ Ridker ได้นำไปคำนวณหาต้นทุนของการป่วยเป็นโรคชนิดต่าง ๆ ที่เกิดจากภาวะอากาศเป็นพิษ จำแนกตามกลุ่มอายุในสหรัฐอเมริกา เช่น โรคหลอดเลือดสมองเรื้อรัง เป็นต้น

2.2.3 ไวส์บรอด (Weisbrod) สร้างแบบจำลองของการหาต้นทุนที่เกิดจากการเจ็บป่วยและตายก่อนวัยอันควร ซึ่งต้นทุนที่เกิดจากการเจ็บป่วยและการตายก่อนวัยอันควรนี้ประเมินจากมูลค่าปัจจุบันของรายได้ในอนาคตของบุคคล แบบจำลองมีลักษณะดังนี้

$$W_a = \sum_{n=a+\frac{1}{2}}^{\alpha} [Y_n L_{\frac{a}{2}} (1+r)^{-(n-a)}] \quad \dots(4)$$

โดยที่	W	คือ	มูลค่าปัจจุบันสุทธิของเงินได้ในอนาคตของบุคคลอายุ a ปี
	r	คือ	อัตราลด (discount rate) ที่คาดว่าจะเกิดในปีที่ n
	L	คือ	ค่าความน่าจะเป็นที่บุคคลอายุ a+½ ปี จะมีชีวิตรอดจนถึงอายุ n ปี
	Y	คือ	เงินได้เฉลี่ยของบุคคลเมื่อมีอายุ n ปี

โดยสรุป ต้นทุนของสังคมในส่วนนี้เป็นต้นทุนทางอ้อม (Indirect costs) ของการเจ็บป่วยหมายถึงมูลค่าผลผลิต ผลิตภาพ รายได้ หรือทรัพยากรมนุษย์ที่สังคมต้องสูญเสียไปอันเนื่องมาจากการขาดงาน เพราะการเจ็บป่วยหรือการตายก่อนเวลาอันควร ประกอบไปด้วยต้นทุนทางอ้อมอันเนื่องมาจากการเจ็บป่วย (morbidity costs) และต้นทุนทางอ้อมอันเนื่องมาจากการตายก่อนเวลาอันควร (mortality costs)

2.2 Medical Expenditure คือ เมื่อบุคคลเจ็บป่วย จะก่อให้เกิดต้นทุนของสังคมในรูปของค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล ซึ่งหมายถึงต้นทุนของการจัดหาบริการสาธารณสุข สุขเพื่อรักษาผู้ป่วยนั่นเอง

2.3 Psychic Costs คือ ต้นทุนความไม่สบายใจ เมื่อบุคคลเกิดเจ็บป่วย ย่อมต้องเกิดความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด ความไม่พอใจ และความกังวลทั้งของผู้ป่วยเอง และครอบครัว ซึ่งต้นทุนในส่วนนี้มีความยากในการประเมินออกมาเป็นตัวเงินได้ และก็ได้อะไรไว้นำมาคิดในการประมาณ ต้นทุนของการเจ็บป่วยตามหลักการทุนมนุษย์

โดยสรุปแล้ว การประเมินต้นทุนของการเจ็บป่วยตามแนวคิดทุนมนุษย์ (Human Capital Approach) จะประกอบด้วย (1) ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล (Medical Expenditure) และ (2) รายได้ที่ควรจะมีแต่ไม่เกิดขึ้นเนื่องจากการเจ็บป่วยและการตายก่อนวัยอันควร (Foregone Earning) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ให้ความสนใจเฉพาะผลผลิตของแรงงานระดับบุคคล (individual) เท่านั้น

ข้อดี การคำนวณสามารถทำได้ง่าย เนื่องจากการวัดมูลค่าทางการเงินที่ตรงไปตรงมา ทำให้มีความเที่ยงเบนในการประเมินน้อย

ข้อเสีย (1) ตามหลักการนี้คิดแต่มูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการเงินได้ที่วัดได้เท่านั้น เสมือนให้ความสำคัญกับผลผลิตทางเศรษฐกิจ โดยละเลยความสำคัญของแบบแผนความชอบของผู้บริโภค (Consumer's Preference) กล่าวคือ ไม่คำนึงถึงความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน ความกังวลที่เกิดจากการเจ็บป่วย บาดเจ็บ และการตายของบุคคลนั้น รวมไปถึงความทุกข์ใจของครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย หรือผู้ตาย (2) การคำนวณปรับรายได้ในอนาคตมาเป็นรายได้ในปัจจุบันนั้น ค่อนข้างมีปัญหาว่าควรจะใช้ อัตราคิดลดของสังคม (Social Discount Rate) ที่มีค่าเหมาะสมอย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจากอัตราคิดลดของสังคมมีความสำคัญมากต่อการเกิดขึ้นของโครงการ ถ้าใช้อัตราคิดลดที่ต่ำเกินไปเท่ากับเป็นการส่งเสริมให้มีการลงทุนในโครงการที่มีผลประโยชน์ไกลออกไปในอนาคต ในทางกลับกัน การใช้อัตราที่สูงเท่ากับลดความน่าลงทุนของโครงการที่มีผลไกลออกไปในอนาคต

ฉะนั้น หลักการที่ใช้กำหนดอัตราคิดลด จึงมีความสำคัญ แต่ก็ไม่มีแนวคิดใดที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป เท่าที่สำรวจพบในเอกสารรายงานการประเมินโครงการ (Cost-Benefit Analysis) มักปรากฏแนวคิดที่เด่น ๆ มีใช้กันอยู่ 2 วิธี คือ

1. แนวคิดค่าเสียโอกาสเอกชน (Private Opportunity Cost) เน้นเหตุผลที่ว่าโครงการรัฐบาลควรสะท้อนถึงอัตราผลตอบแทนของโครงการเอกชน ที่รัฐบาลได้แย่งชิงเอาทรัพยากรมาใช้ ฉะนั้น อัตราคิดลดควรมีค่าสูง ๆ เช่น อย่างน้อยควรเท่ากับอัตราดอกเบี้ยตลาดในระบบเศรษฐกิจเพราะสะท้อนค่าเสียโอกาสของเงินทุน

2. แนวคิดความพอใจด้านเวลาของสังคม (Social Time of Preference) เน้นเหตุผลที่ว่า ความพอใจทางด้านเวลาของสังคมนั้นต่ำกว่าความพอใจของด้านเวลาของเอกชน เพราะการตัดสินใจนำเงินทุนจำนวนมหาศาลมาใช้ในปัจจุบัน ($t=0$) เป็นการเสียสละโอกาสที่จะใช้ในอนาคต ($t=1$) ฉะนั้น อัตราคิดลดควรมีค่าต่ำ ๆ เช่น 1%, 2%, หรือไม่คิดเลย (0%) ที่พบบ่อย ๆ กรณีนาคารโลก (World Bank) ให้ประเทศกำลังพัฒนากู้เงินไปลงทุนในการสร้างเขื่อน หรือ Mega Project ต่าง ๆ มักใช้อัตราคิดลดต่ำมาก 0% - 3% ต่อปี ในการประเมินโครงการ

ดังนั้น การเน้นอัตราค่าเสียโอกาสเอกชน จึงเป็นการเน้นการลงทุนที่ไม่สนับสนุนความก้าวหน้าของสังคมในอนาคต เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของแนวคิด ทำให้ปัญหาการหาอัตราคิดลดที่ถูกต้องและเหมาะสมยังคงมีอยู่ต่อไป

2.3 วิธีการประเมินต้นทุนสุขภาพของวิธีทรมนุษย์ เมื่อเกิดการเจ็บป่วยขึ้น

วิธีการประเมินต้นทุนของการเจ็บป่วยภายใต้แนวคิดทรมนุษย์นี้ มีรูปแบบในการประเมิน 2 ลักษณะ คือ prevalence approach และ incidence approach

3.1 PREVALENCE APPROACH (อาจพบเรียกในชื่ออื่น ๆ เช่น Prevalence Studies, Cross-Sectional Studiesแต่มีความหมายเดียวกัน) เป็นการศึกษาในกลุ่มประชากรในคราวเดียวกันในระยะสั้น ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งทำให้สามารถเปรียบเทียบสถานะทางด้านสุขภาพของกลุ่มประชากร ณ เวลาที่กำหนด ให้ได้ เช่น การวัดความชุกของโรคเอดส์ในปี 2537 ก็คือ การวัดว่า เมื่อสิ้นปี 2537 มีจำนวนผู้ป่วยเป็นโรคเอดส์ทั้งหมดกี่คน โดยไม่ได้คำนึงว่า เริ่มเป็นโรคตั้งแต่เมื่อไร วัตถุประสงค์ของ Prevalence Studies

(1) เพื่ออธิบายถึงความชุกและการกระจายของโรคในกลุ่มประชากร

(2) เชื่อมโยงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความชุกของการเจ็บป่วย เพื่อที่จะวางสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับโรคนั้น

(3) เพื่อศึกษาและทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับการควบคุมโรค

ข้อดี (1) เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ทำให้ทราบข้อมูลที่รวดเร็วกว่า

(2) ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการศึกษิต่ำกว่า (ไม่แพง)

(3) เกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนน้อยกว่า

ข้อเสีย Prevalence Approach ไม่เหมาะสมสำหรับใช้ในการศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นโรคเรื้อรัง เพราะโรคเรื้อรังส่วนใหญ่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ แต่การรักษาจะยืดเวลาการรอดชีวิตออกไปได้ ดังนั้น จึงมีโอกาที่อาการจะกำเริบขึ้นมาอีกในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา หรือช่วงระยะเวลาต่อมา ทำให้การวัดความชุกของโรคมีโอกาสที่จะเกิดการนับซ้ำได้ และมีจำนวนสูงเกินควร ดังนั้น Prevalence Approach จึงไม่ใช่วิธีวัดที่ดีสำหรับโรคเรื้อรัง

เมื่อนำวิธีการนี้มาใช้ในการประมาณต้นทุนของการเป็นโรค Prevalence Approach จึงเป็นวิธีวัดมูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป (direct cost) หรือทรัพยากรที่สูญเสียไป (indirect cost) ทั้งทางตรง และทางอ้อมเฉพาะช่วงเวลาหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงเวลาที่เริ่มเกิดโรคนั้น กล่าวคือ การประมาณต้นทุนค่ารักษาและต้นทุนรายได้ที่สูญเสียไปเนื่องจากการขาดงานเพราะการเจ็บป่วย (morbidity cost) จะประมาณในช่วงที่มีการเจ็บป่วยนั้นเกิดขึ้น ส่วนต้นทุนของการตายก่อนวัยอันควร (mortality cost) จะประมาณในช่วงที่มีการตายนั้นเกิดขึ้น

3.2 INCIDENCE APPROACH (อาจพบเรียกในชื่ออื่น ๆ เช่น Incidence Studies, Longitudinal Studies แต่มีความหมายเดียวกัน) เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจจะติดตามศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในช่วงระยะเวลาที่กำหนดให้ เช่น 1 ปี ซึ่งสามารถจะให้นิยามของ Incidence ว่า หมายถึงสัดส่วนของคนที่มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคนั้น (กลุ่มประชากรตัวอย่าง) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น การวัดอุบัติการณ์ของโรคเอดส์ในปี 2537 มีกี่คน กล่าวคือ นับเฉพาะคนที่เริ่มเป็นโรคเอดส์ในปี 2537 เท่านั้น incidence studies เป็นการศึกษาที่เป็นการศึกษาวิเคราะห์เชิงพลวัต (dynamic analysis) เมื่อเทียบกับ prevalence studies ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงสถิต (static analysis)

วัตถุประสงค์ของ Incidence Studies

- (1) ใช้ในการวัดจำนวนโรคที่เกิดขึ้นในกลุ่มประชากรในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
- (2) ใช้ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการเกิดโรค เมื่อเทียบกับระดับปัจจัยเสี่ยงที่ต่างกันในแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่ม
- (3) ใช้ในการวัดแนวโน้มการเกิดโรค หรือแนวโน้มในการเติบโตของโรคเมื่อเทียบกับบริการสาธารณสุข

ข้อดี มีประโยชน์ในแง่การให้แนวทางกว้าง ๆ ในการวัดความถี่ของการเป็นโรค และเป็นพื้นฐานสำหรับการประเมินมูลค่า ลักษณะ ตลอดจนปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อบุคคลหรือกลุ่มประชากร

ข้อเสีย เป็นการศึกษาที่ใช้ระยะเวลานานมีความซับซ้อนยุ่งยาก มีต้นทุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาค่อนข้างสูง (แพง)

เมื่อนำวิธีการนี้มาใช้ในการประมาณต้นทุนของการเป็นโรค Incidence Approach จึงเป็นวิธีการประมาณที่แสดงถึงต้นทุนของชีวิต (Lifetime cost) ที่มีผลจากการเป็นโรคหรือการเจ็บป่วย (incidence cost) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หมายถึง การประมาณต้นทุนทั้งหมดของการเป็นโรคตั้งแต่เริ่มมีอาการของโรค ในช่วงระยะเวลานั้นจนกระทั่งหายหรือเสียชีวิต กล่าวคือ การประมาณต้นทุนค่ารักษา ต้นทุนรายได้ที่สูญเสียไปเนื่องจากการขาดงาน เพราะการเจ็บป่วย (morbidity cost) ต้นทุนของการตายก่อนวัยอันควร (mortality cost) จะเริ่มประมาณในช่วงซึ่งอาการนั้นปรากฏครั้งแรก และต่อเนื่องไปจนครบ ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา วิธีการนี้ค่อนข้างจะยากในการประเมิน เพราะผู้ประเมินจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและระยะเวลาของโรค อัตราการรอดชีวิตตั้งแต่เริ่มเป็นโรค การรักษา และต้นทุนตลอดระยะเวลาของการรักษา เป็นต้น

2.4 แนวคิดใหม่ที่ใช้วิธีทางตรงด้วยเทคนิคการประมาณมูลค่าสินค้าที่ไม่ผ่านตลาด (Non-Marketable Goods)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้เกี่ยวกับ “วิธีการสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินค่า” (Contingent Valuation Method หรือเรียกย่อ ๆ ว่า CVM) ซึ่งนับวันจะมีบทบาทมากขึ้นในการประเมินค่าสินค้าที่ไม่ผ่านตลาด (non-marketable goods) เช่น (1) สินค้าที่มีลักษณะกรรมสิทธิ์ร่วม ที่ทุกคนในสังคม

หรือชุมชนมีสิทธิใช้ด้วยกัน (common goods) ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ อาทิ ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง อากาศ ป่าไม้ และ (2) ผลกระทบภายนอก (external) ที่ไม่มีตลาดรองรับ ได้แก่ คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมเพราะผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจ การขยายตัวของเมือง ปัญหามลพิษทางน้ำ ทางเสียง และทางอากาศ

วิธีการ CVM ดังกล่าวเป็นเทคนิคที่นักเศรษฐศาสตร์กลุ่มหนึ่งในมหาวิทยาลัยของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในยุโรป มีการรวมตัวกันเป็นทีม เพื่อทำงานร่วมกันด้วยการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการประจำปี เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยเหลือกันทางด้านเทคนิค โดยมีนักเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเป็นแกนนำ นักวิชาการกลุ่มนี้เน้นการหาทางลดจุดอ่อนทั้งทางด้านวิธีการสำรวจภาคสนาม และเทคนิคการประมาณค่าด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้ดีขึ้นเป็นลำดับ เพื่อลดปัญหาค่าที่คำนวณได้ไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการประเมินโครงการป้องกันคุณภาพสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย อนึ่ง มีการตั้งข้อสังเกตว่านักวิชาการกลุ่มนี้เป็นนักเศรษฐศาสตร์ในกระแสหลัก (mainstream) ที่มีประสบการณ์และความรู้ด้านเศรษฐมิติขั้นสูง จึงเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยในการนำเอาเครื่องมือด้านเศรษฐมิติ มาใช้ในการปรับปรุงเทคนิคด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยให้เทคนิคด้าน CVM เป็นที่น่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับมากขึ้นเรื่อย ๆ

3. แนวคิดวิธีการสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่า (Contingent Valuation Method :CVM)

แนวคิดวิธีการสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่า เป็นการประเมินราคาสินค้าที่ไม่ผ่านตลาด (เรณู สุขารมณ, 2541) นั่นคือ สินค้าส่วนใหญ่มักเป็นสินค้าสาธารณะ คือทุกคนมีสิทธิใช้ร่วมกัน นอกจากนี้ยังเป็น การประเมินถึงผลกระทบภายนอก (Externalities) ที่ไม่มีตลาดรองรับ เช่น มลพิษทางน้ำ ทางเสียง ทางอากาศ วิธีการนี้สามารถช่วยวัดค่าออกมาเป็นรูปตัวเงิน โดยการสอบถามจำนวนเงินที่กลุ่มตัวอย่างที่เลือก ขึ้นมาเป็นตัวแทนของประชากรยินดีจะจ่าย เพื่อสนับสนุนโครงการในการแก้ไขปัญหาสินค้าสาธารณะ (สิ่งแวดล้อม) สามารถใช้ประเมินมูลค่าสิ่งแวดล้อมได้ทั้ง Use Value, Non-Use Value และ Option Value ในการสำรวจของวิธี CVM เป็นการถามบุคคลด้วยคำถามที่ทำให้บุคคลต้องบอกระดับประโยชน์หรือโทษในรูปของมูลค่าที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่กำลังเกิดขึ้นจริงหรือสมมติขึ้น ในการประเมินสามารถแบ่ง ออกเป็น 2 ประเภทตามคำถามที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ

1. มูลค่าความยินดีจะจ่าย (Willingness to Pay: WTP) เป็นการสอบถามจำนวนเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามยินดีที่จะจ่าย เพื่อเป็นการป้องกันสิทธิให้ดำรงอยู่
2. มูลค่าความยินดีที่จะรับการชดเชย (Willingness to Accept Compensation : WTAC) เป็นการสอบถามจำนวนเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามยินดีที่จะรับ เพื่อเป็นการขายสิทธิที่ตนเองมีอยู่

เทคนิค CVM ใช้วิธีสมมติเหตุการณ์ให้ประมาณค่าได้ 5 แบบ ด้วยกัน คือ

1. คำถามปลายเปิด (Open Ended) เป็นคำถามแบบปลายเปิด เป็นวิธีการตั้งคำถามให้ตอบแบบสอบถามแสดงความพอใจ โดยแสดงออกจากค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเท่าใด โดยไม่ได้จำกัดความคิดเห็น ทั้งนี้เทคนิคนี้เพื่อต้องการให้ข้อมูลที่ได้มีการกระจาย แต่มีข้อเสียคือ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามจะใช้ระยะเวลาในการตอบ หรือปฏิเสธที่จะตอบคำถามรวมทั้งโอกาสที่จะระบุจำนวนเงินความเต็มใจที่จะจ่ายจะไม่ตรงกับความเป็นจริง

2. คำถามปลายปิด (Closed Ended) เป็นลักษณะที่มีการตั้งคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจเลือกตอบโดยระบุจำนวนเงินที่จะจ่ายไว้ในแบบสอบถาม โดยมี 2 รูปแบบคือ Single Bounded Closed -Ended เป็นวิธีใช้การต่อรองครั้งเดียว โดยผู้สัมภาษณ์จะอธิบายรายละเอียดของเหตุการณ์สมมติ เพื่อเป็นแนวทางในการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจะถามครั้งเดียวถ้ายินดีจ่ายจะจ่ายเพียงค่าเดียวใน

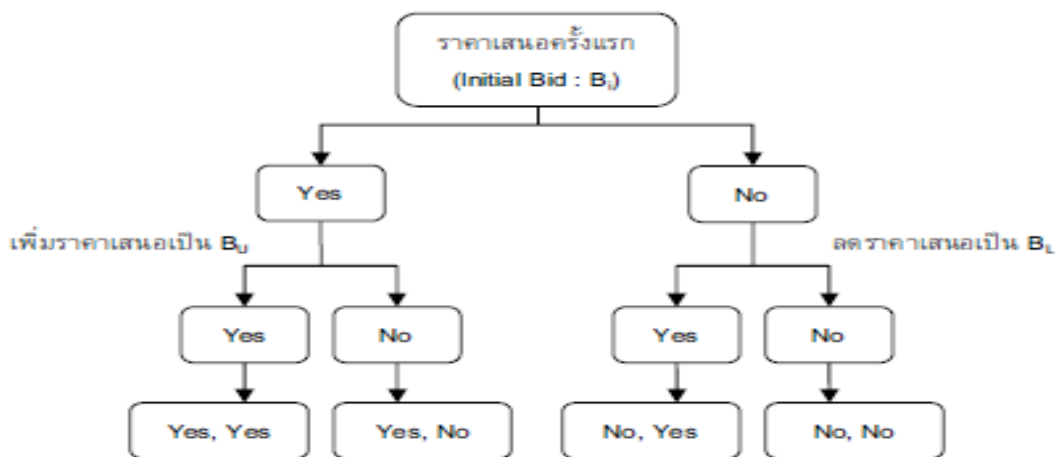
จำนวนเงินสูงสุดและ รูปแบบหนึ่งคือ แบบ Double Bounded Close-Ended ซึ่งเป็นรูปแบบที่นิยมกันมาก โดยขั้นตอนคือ ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเต็มใจจะจ่ายให้เพิ่มราคาที่เสนอขึ้นเป็นสองเท่าของราคาที่เสนอครั้งแรกและถามผู้ถูกสัมภาษณ์ว่ายังเต็มใจจ่ายหรือไม่ ถ้าไม่เต็มใจที่จะจ่ายให้ลดราคาลงครึ่งหนึ่งของราคาที่เสนอครั้งแรกและถามว่ายังคงจะจ่ายหรือไม่

3. คำถามไล่เรียงไปเรื่อย ๆ (Sequential Bid) มักจะใช้หลังจากคำถามปลายปิด เพื่อเป็นการนำเสนอราคาเริ่มต้น จนนำไปสู่การต่อรองราคา จนได้ค่าที่แท้จริงคล้ายกับการต่อรองในตลาดสินค้า เนื่องจากจำนวนเงินของความเต็มใจที่จะจ่ายอาจไม่ราคาคุณภาพหรือราคาสูงสุดที่ผู้บริโภคยินดีจะจ่ายจริง ซึ่งอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้อีก

4. ใช้บัตรเครดิตประกอบการสัมภาษณ์ (Payment card) วิธีการนี้จะใช้บัตรภาพในการประกอบการสอบถาม โดยจะระบุช่วงจำนวนเงินไว้ วิธีการนี้มีจุดอ่อน คือ ในการเก็บแบบสอบถามต้องใช้การสัมภาษณ์ระหว่างบุคคลเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบได้โดยลำพัง

5. การประเมินค่าโดยการสอบถามความเห็นหรือความรู้สึกของบุคคล (Contingent Ranking) วิธีนี้เริ่มต้นจากสถานการณ์สมมติ แล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับความเต็มใจที่จะจ่ายสินค้าและบริการนั้น อาจจะเรียงลำดับความเต็มใจที่จะจ่ายจากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามากก็ได้

สำหรับงานวิจัยนี้จะใช้เทคนิคในการตั้งคำถามแบบปลายปิดแบบ Double Bounded Close-Ended เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ออกมามีความน่าเชื่อถือมากที่สุดวิธีการนี้เป็นการตั้งคำถามว่า ผู้ตอบยินดีจะจ่ายเงินเป็นจำนวน B บาท เพื่อสนับสนุนหรือไม่ ถ้าผู้ตอบว่าใช่ให้เพิ่มราคาเสนอเป็นสองเท่าของราคา B ก่อนหน้า (Bu) แล้วให้ตอบว่าใช่หรือไม่ ในทางกลับกันถ้าตอบว่าไม่ให้ลดราคาครึ่งหนึ่งของราคา B (Bl)

ภาพที่ 1 การตั้งคำถามปลายปิดเสนอ 2 ราคา
ที่มา : เรณู สุขารมณ. วิธีการสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินค่าสินค้าที่ไม่ผ่านตลาด. 2541

แบบจำลองการวิเคราะห์การถดถอยของคาเมรอน

เป็นฟังก์ชันลักษณะการแจกแจงความน่าจะเป็นของค่าความยินดีจะจ่ายได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นแบบจำลอง เรียกว่า “Censored Logistic Regression Model : CLR Model” ทั้งนี้ค่าความยินดีจะจ่ายนั้นไม่สามารถทราบค่าที่แท้จริง ทราบแต่ค่าขอบเขตล่าง (Lower) และค่าขอบเขตบน (Upper) สามารถเขียนเป็นสมการ คือ

$$WTP = X\beta + e$$

โดยที่ WTP คือ ค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

X คือ ตัวแปรอิสระที่กำหนดขนาดของค่าความยินดีจะจ่าย

β คือ ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรอิสระ

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

จากสมการดังกล่าวสามารถประมาณค่าด้วยวิธี Maximum Likelihood estimation โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะได้ค่า B และ σ ต่อมาใช้ค่าทั้งสองคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของ WTP ได้ข้อมูลออกมา 4 เหตุการณ์ ดังตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ของข้อมูลจากคำถามแบบ Double Bound

Bid ครั้งแรก	Bid ครั้งที่ 2	ความเป็นไปได้	Lower	Upper
Xx	2xx	Pr(Yes, Yes)	2xx	∞
		Pr(Yes, No)	Xx	2xx
	1/2xx	Pr(No, Yes)	1/2xx	xx
		Pr(No, No)	0	1/2xx

สมการที่จะนำมาประมาณค่าความน่าจะเป็นสูงสุด คือฟังก์ชันความน่าจะเป็นร่วมกันทุกเหตุการณ์ เป็นผลคูณความน่าจะเป็นของทุกเหตุการณ์แสดงได้ดังนี้

$$L = \Pr(\text{yes, yes}) \Pr(\text{Yes, No}) \Pr(\text{No, Yes}) \Pr(\text{No, No})$$

โดยที่

Pr(yes, yes) คือ ค่าความน่าจะเป็นของผู้ตอบยินดีจะจ่าย ณ ราคาเสนอครั้งแรก และราคาเสนอครั้งที่สอง

Pr(Yes, No) คือ ค่าความน่าจะเป็นของผู้ตอบยินดีจะจ่าย ณ ราคาเสนอครั้งแรก แต่ไม่มีความยินดีจะจ่ายราคาเสนอครั้งที่สอง

Pr(No, Yes) คือ ค่าความน่าจะเป็นของผู้ตอบไม่มีความยินดีจะจ่าย ณ ราคาเสนอครั้งแรก แต่มีความยินดีจะจ่ายราคาเสนอครั้งที่สอง

Pr(No, No) คือ ค่าความน่าจะเป็นของผู้ตอบไม่มีความยินดีจะจ่าย ณ ราคาเสนอครั้งแรก และราคาเสนอครั้งที่สอง

ทั้งนี้สามารถแปลงสมการข้างต้นเป็นสมการ Log likelihood Function เพื่อนำไปประมาณค่าความน่าจะเป็นสูงสุดด้วยวิธี Maximum Likelihood Estimation ดังสมการต่อไปนี้

$$\ln L = \sum_{i=1}^n [l_{yy} \ln P_i^{yy} + l_{yn} \ln P_i^{yn} + l_{ny} \ln P_i^{ny} + l_{nn} \ln P_i^{nn}]$$

โดยที่ l_{yy} , l_{yn} , l_{ny} , l_{nn} คือตัวแปรที่ชี้วัดค่า WTP ที่แท้จริง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

Eric Single, Lynda Robson, Xiaodi Xie, Jurgem Rehm (1992) ทำการศึกษาเรื่อง The economic costs of alcohol, tobacco and illicit drugs in Canada โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนทางเศรษฐกิจของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาสูบและยาเสพติดของแคนาดาในปี พ.ศ. 2535 โดยใช้กรอบค่าใช้จ่ายในการเจ็บป่วยและแนวทางการพัฒนาระหว่างประเทศ วัตถุประสงค์ของโรคหรือความตาย (โดยใช้ ICD-9) การประเมินความเสี่ยงโดยรวมกับข้อมูลความชุกของประชากร ใช้วิธีการประมาณการที่เกิดขึ้นจากการตายและการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลในการคำนวณการดูแลสุขภาพ การบังคับใช้กฎหมาย ผลผลิต การผลิต และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ผลการเปรียบเทียบกับการศึกษาอื่น ๆ และการวิเคราะห์ความไวจะดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการทางเลือกในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อัตราการลดราคาทางเลือกสำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิตและการใช้ค่าใช้จ่ายในโรงพยาบาลเฉพาะด้านการวินิจฉัย ผลการศึกษา พบว่าต้นทุนของแอลกอฮอล์ ยาสูบและยาเสพติดมีมูลค่าสูงกว่า 18.4 พันล้านดอลลาร์ในแคนาดาในปี 1992 ซึ่งคิดเป็น 649 เหรียญต่อหัว หรือ 2.7% ของ GDP โดยแอลกอฮอล์มีค่าใช้จ่ายประมาณ 7.52 พันล้านดอลลาร์ซึ่งรวมถึง 4.14 พันล้านเหรียญดอลลาร์สำหรับการสูญเสียผลผลิตหรือผลิตภาพการผลิตนั่นเองเท่ากับ 1.36 พันล้านดอลลาร์ และต้นทุนด้านการบังคับใช้กฎหมาย 1.30 พันล้านดอลลาร์ สำหรับยาสูบนั้นมีต้นทุนประมาณ 9.56 พันล้านดอลลาร์รวมถึง 6.82 พันล้านดอลลาร์สำหรับผลิตภาพการผลิตที่สูญหายและ 2.68 พันล้านดอลลาร์สำหรับค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพโดยตรง ต้นทุนทางเศรษฐกิจของยาเสพติดอยู่ที่ประมาณ 1.4 พันล้านเหรียญ

K Nakamura, A Tanaka and T Takano (1993) ทำการศึกษาเรื่อง The social cost of alcohol abuse in Japan. มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างนโยบายด้านแอลกอฮอล์ที่มีความสมดุลมากขึ้นภาระทางเศรษฐกิจของการเสพแอลกอฮอล์ต่อสังคมญี่ปุ่นโดยการประเมินต้นทุนทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ในปี พ.ศ. 2530 ค่ารักษาพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ที่ประมาณ 1,095.7 พันล้านเยนคิดเป็น 6.9% ของค่ารักษาพยาบาลทั้งหมดของประเทศ มูลค่าปัจจุบันของมูลค่าทางเศรษฐกิจตลอดอายุการใช้งานตามอายุและเพศสำหรับประชากรญี่ปุ่นคำนวณโดยใช้วิธีทุนมนุษย์เพื่อประมาณต้นทุนการตายของแอลกอฮอล์ในปี พ.ศ. 2530 ค่าใช้จ่ายนี้อยู่ที่ 923 พันล้านเยน โดยการใช้อัตราการลดลง 21% ลดการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดแอลกอฮอล์ประมาณ 4,257.3 ล้านเยน ต้นทุนรวมของการละเมิดแอลกอฮอล์รวมอยู่ที่ประมาณ 6,637.5 เยนต่อพันล้านคิดเป็นร้อยละ 1.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปี 2530 ซึ่งเป็นรายได้จากภาษีรายได้ประชาชาติถึงสามเท่าจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเพิ่มขึ้นของการใช้ชีวิตในเมืองจะทำให้ภาระทางเศรษฐกิจของการดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมเพิ่มขึ้นอย่างมาก การแทรกแซงด้านสาธารณสุขจำเป็นเร่งด่วนเพื่อลดปัญหาสุขภาพและปัญหาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ การแทรกแซงด้านสาธารณสุขจำเป็นเร่งด่วนเพื่อลดปัญหาสุขภาพและปัญหาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์

SHEILLA JONES, SALLY CASSWELL, JIA-FANG ZHANG (1995) ทำการศึกษาเรื่อง The economic costs of alcohol-related absenteeism and reduced productivity among the working population of New Zealand โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวัดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจ โดยใช้การสำรวจข้อมูล 4 ครั้งในเมืองโอ๊คแลนด์ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2533 ถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2535 โดยมีขนาดตัวอย่างทั้งหมด 4,662 คนซึ่งเป็นผู้ดื่ม 2,638 ราย ผลการศึกษาพบว่า การประมาณการสูญเสียที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ในหมู่ประชากรที่ทำงานของประเทศนิวซีแลนด์ที่มีการดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งมีประชากร 3.4 ล้านคนและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อหัว 9.7 ลิตรต่อคนพบว่ามีมูลค่า 57 ล้านเหรียญต่อปี

Henry Wechsler, Jae Eun Lee, John Hall, Alexander C. Wagenaar, Hang Lee. (2002) ทำการศึกษาเรื่อง Secondhand effects of student alcohol use reported by neighbors of colleges: the role of alcohol outlets. ผลการศึกษา พบว่า ผลกระทบของการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนที่มีประสบการณ์โดยผู้อยู่อาศัยในละแวกใกล้กับมหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ของระดับการดื่มสุราของวิทยาลัยและจำนวนร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อลดคุณภาพชีวิตของเพื่อนบ้านด้วยผลกระทบจากการใช้แอลกอฮอล์มือสอง เช่น เสียงรบกวนป่าเถื่อนหรือการรบกวนสาธารณะ รายงานเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของเพื่อนบ้านโดยผู้ตอบแบบสอบถาม ที่อยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยถูกเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้อาศัยอยู่ใกล้กับวิทยาลัย และรายงานของพื้นที่ใกล้เคียงเปรียบเทียบกับวิทยาลัยที่มีอัตราการดื่มสุราในระดับต่ำ ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่เหล่านี้ก็ถูกเปรียบเทียบ ผู้อยู่อาศัยใกล้กับวิทยาลัยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งใกล้กับวิทยาลัยด้วยการดื่มหนัก ๆ เป็นครั้งคราว การวิเคราะห์เส้นทางแสดงให้เห็นว่าจำนวนร้านขายเหล้าใกล้เคียงเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นสื่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ดื่มสุรามากและเอฟเฟกต์มือสอง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าชุมชนใกล้เคียงมีการหยุดชะงักเนื่องจากวิทยาลัยมีแอลกอฮอล์มาก

NANCY J. DEVLIN, PAUL A. SCUFFHAM and LORNA J. BUNT (2006) ทำการศึกษาเรื่อง The social costs of alcohol abuse in New Zealand มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงและขยายงานวิจัยของประเทศนิวซีแลนด์ที่ผ่านมาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางสังคมสำหรับการดื่มแอลกอฮอล์ การศึกษาต้นทุนทางเศรษฐกิจนี้ใช้วิธีการทุนมนุษย์ นิวซีแลนด์ปี 1991 ผู้เข้าร่วม ประชากรนิวซีแลนด์ทั้งหมด วัดค่าใช้จ่ายโดยประมาณของการละเมิดแอลกอฮอล์เป็นเวลา 1 ปีรวมถึงค่าใช้จ่ายโดยตรงและโดยอ้อม ค่าใช้จ่าย เช่นการสูญเสียการผลิตที่เกิดจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรและการเจ็บป่วยลดประสิทธิภาพในการทำงาน ค่าใช้จ่ายโดยตรงประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในโรงพยาบาลค่าชดเชยอุบัติเหตุตำรวจและค่าใช้จ่ายระบบยุติธรรม ประมาณการต้นทุนทางสังคมหลายรูปแบบถูกสร้างขึ้นตามอัตราความชุกของการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่ผิด อัตราการลดอัตราการสูญเสียการผลิตและอัตราการว่างงานที่สูงเกินไป ผลการวิจัย การใช้ข้อมูลสมมติฐานที่หลากหลายเกี่ยวกับสัดส่วนของแต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับแอลกอฮอล์ผลรวมของค่าใช้จ่ายทางสังคมมีตั้งแต่ 1,045 ล้านดอลลาร์ถึง 4005 ล้านดอลลาร์ในปี 2534 ต้นทุนทางตรงอยู่ระหว่าง 341 ล้านดอลลาร์ถึง 589 ล้านดอลลาร์ตามลำดับ

Johan Jarl and et.al. (2007) ทำการศึกษาเรื่อง The societal cost of alcohol consumption: an estimation of the economic and human cost including health effects in Sweden, (2002) โดยมีวัตถุประสงค์ประเมินค่าใช้จ่ายด้านสังคมของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวีเดนในปีพ. ศ. 2545 ตลอดจนผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิต โดยใช้วิธีการประมาณต้นทุนทางตรง ต้นทุนทางอ้อม วิธีต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยจะใช้วิธีการใช้เงินทุนมนุษย์และการประมาณความชุกตามคำแนะนำไว้ในหลักเกณฑ์สากล ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ (รวมถึงการป้องกันการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) อยู่ที่ 20.3ล้าน โครนสวีเดน (SEK) และต้นทุนรวม (นับเฉพาะผลเสียหาย) คือ 29.4 พันล้าน (0.9 และ 1.3% ของ GDP) บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คาดว่าจะก่อให้เกิดผลการสูญเสีย 121,800 QALYs

Alexander Konnopka Hans-Helmut König (2007) ทำการศึกษาเรื่อง Direct and Indirect Costs Attributable to Alcohol Consumption in Germany. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของความเป็นโรคและความตายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยอรมนีในปี 2545 โดยใช้วิธีการแนวความคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและวิธีการที่ใช้ความชุกของโรค โดย

คำนวณจากต้นทุนที่จ่ายจริงคือทางตรง และต้นทุนทางอ้อมคือวิธีทุนมนุษย์ที่อัตราคิดลด 5เปอร์เซ็นต์ ผลการศึกษาพบว่า การบริโภคแอลกอฮอล์คิดเป็น 5.5% ของการเสียชีวิตทั้งหมดและ การสูญเสียชีวิตที่อาจเกิดขึ้น ต้นทุนรวมอยู่ที่ 24,398 ล้านยูโรคิดเป็น 1.16% ของ GDP ของเยอรมนีหรือ 296 ยูโรต่อคน ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์โดยตรงและไม่ใช่แพทย์อยู่ที่ 8,441 ล้านยูโร ต้นทุนทางอ้อมอยู่ที่ 15,957 ล้านยูโร (อัตราการเสียชีวิต 69% และต้นทุนการเจ็บป่วย 31%) ในทางตรงกันข้ามการป้องกันผลกระทบด้านสุขภาพจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นสามารถประหยัดได้ถึง 4,839 ล้านยูโร ขนาดของการเจ็บป่วยและการเสียชีวิตเนื่องจากแอลกอฮอล์และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องต้องการความพยายามในการป้องกันมากขึ้น

Simon M. Rosen, Ted R. Miller, Michele Simon (2008) ทำการศึกษาเรื่อง The Cost of Alcohol in California. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประมาณค่าใช้จ่ายในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแคลิฟอร์เนีย โดยใช้วิธีการทุนมนุษย์ทั้งในกรณีที่เสียชีวิตและไม่เสียชีวิต ผลการศึกษาพบว่า การบริโภคแอลกอฮอล์ในแคลิฟอร์เนียทำให้มีผู้เสียชีวิต 9,439 รายและมีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 921,929 รายเช่นอาชญากรรมและการบาดเจ็บในปี 2548 ค่าใช้จ่ายทางเศรษฐกิจอยู่ที่ประมาณระหว่าง 35.4 พันล้านเหรียญและ 42.2 พันล้านเหรียญ ค่าประมาณการหลักอยู่ที่ 38.5 พันล้านดอลลาร์โดยที่ 5.4 พันล้านเหรียญใช้สำหรับค่าใช้จ่ายทางการแพทย์และสุขภาพจิต 25.3 พันล้านดอลลาร์ในการสูญเสียผลิตภาพของการทำงาน และ 7.8 พันล้านดอลลาร์ในการใช้จ่ายด้านความยุติธรรมทางอาญาความเสียหายต่อทรัพย์สินและค่าใช้จ่ายของโครงการสาธารณะ นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังมีส่วนช่วยลดคุณภาพชีวิตของบุคคลในแคลิฟอร์เนียอย่างรุนแรง กล่าวคือส่งผลกระทบต่อความพิการที่เกิดจากการบาดเจ็บความทุกข์ทรมานส่วนตัวของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรุนแรงและอายุขัยที่สูญเสียไปถึงการเสียชีวิตซึ่งเป็นต้นทุนที่มากที่สุด ทำให้ต้นทุนหลักและรวมกับมูลค่าของชีวิตในแคลิฟอร์เนียลดลงอยู่ระหว่าง 30.3 พันล้านเหรียญและ 60.0 พันล้านเหรียญดอลลาร์

Vivek Benegal, Ajay Velayudhan and Sanjeev Jain (2000). ทำการศึกษาเรื่อง THE SOCIAL COST OF ALCOHOLISM (KARNATAKA). ผลการศึกษา การคำนวณความชุกของการใช้แอลกอฮอล์ในอินเดียถึงร้อยละ 30 แต่มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดในอัตราการใช้แอลกอฮอล์ในประชากรอินเดียโดยรวม ประเมินผู้ป่วย 113 รายที่เข้ารับบริการพิเศษสำหรับผู้ติดสุราบุคคลทั่วไปได้รับค่าเฉลี่ยของ 1,660.95 (1,703.78) รูปี ค่าใช้จ่าย 1,938.40 (1,649.82) รูปีต่อเดือนสำหรับแอลกอฮอล์และเกิดสินเชื่อบุคคลของ 8,388.29 (21,447.11) รูปี 94.7% มีสองคนขึ้นไป ในสองปีที่ผ่านมาและไม่ได้ทำงานเป็นเวลา 13.53 (12.18) วันในหนึ่งเดือน นี้มีการสูญเสียของ 13,823.62 รูปีต่อคนต่อปีในแง่ของประสิทธิภาพการทำงาน ในขณะที่รัฐที่ได้รับขากการเก็บภาษี 581.5 สิบล้านรูปีผ่านการเก็บภาษีจากแอลกอฮอล์ และ 18.09 ล้านรูปีเป็นค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพรายบุคคล แต่ใช้เวลา 1,147.48 ล้านรูปีในค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล

John D Langley, Kypros Kypri, and Shaun CR Stephenson (2003). Secondhand effects of alcohol use among university students: computerised survey. ผลการศึกษาพบว่า นักดื่มที่ไม่หนักรวม 62 คนงดดื่ม และ 191 คนที่ดื่มน้อยกว่าหกเครื่องดื่มในโอกาสเดียว อุบัติการณ์ของผลกระทบของมือสองเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มที่จะดื่มหนัก เมื่อเทียบกับเด็กอายุ 16-19 ปีเด็ก 20-24 ปีมีอัตราต่อรองที่คล้ายกันที่จะได้รับผลกระทบจากมือสองอย่างน้อยหนึ่งครั้ง (อัตราส่วนอัตรา 0.80; 95% ช่วงความเชื่อมั่น 0.58-1.09) เมื่อพิจารณาเฉพาะนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในหอพักนักศึกษาที่เชื่อมโยงกับการดื่มมากเกินไป พบว่าการถูกทำร้ายร่างกายเป็น 1.6 เท่า และพบมากขึ้น 1.4 และความเสียหายต่อทรัพย์สินทั่วไป 1.3 เท่า

Steve Seninger (2010) ทำการศึกษาเรื่อง Economic Costs of Alcohol-Related Vehicle Crashes in Montana. ผลการศึกษา พบว่าต้นทุนของแอลกอฮอล์ในมอนทานาส่งผลกระทบต่อทุกส่วนของเศรษฐกิจและเป็นไปได้คาดว่าจะเสียค่าใช้จ่ายของรัฐ 511,000,000 ดอลลาร์ต่อปี โดยประมาณการ

จากการสูญเสียผลผลิตการทำงาน ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและการดูแลสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุสาเหตุจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และหากรวมการบาดเจ็บจำนวน 131,000,000 ดอลลาร์ตั้งนั้นต้นทุนจากแอลกอฮอล์ต่ออุบัติเหตุประมาณ 642 ล้านดอลลาร์

Ellen E. Bouchery and et.al (2011) ทำการศึกษา Economic Costs of Excessive Alcohol Consumption in the U.S., 2006 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไปในปี 2006 ใช้วิธีการศึกษาตามแนวทางการให้บริการสาธารณสุขของสหรัฐอเมริกาประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพการสูญเสียผลผลิตและผลกระทบอื่น ๆ (เช่นความเสียหายต่อทรัพย์สิน) ในปี 2006 ได้มาจากรฐานข้อมูลแห่งชาติ ผลการศึกษา พบว่าค่าใช้จ่ายทางเศรษฐกิจในการดื่มหนักคือ 223.5 พันล้านดอลลาร์ในปี 2549 โดยร้อยละ 72.2 จากการสูญเสียผลผลิต ร้อยละ 11.0 จากค่ารักษาพยาบาล ร้อยละ 9.4 จากค่าใช้จ่ายด้านความยุติธรรมทางอาญาและ ร้อยละ 7.5 จากผลกระทบอื่น ๆ การดื่มแอลกอฮอล์มีผลทำให้ค่าใช้จ่าย 170.7 พันล้านดอลลาร์ (76.4% ของทั้งหมด) โดยต้นทุนของผู้ที่ไม่บรรลุนิติภาวะดื่ม 27.0 พันล้านเหรียญและดื่มระหว่างตั้งครรภ์ 5.2 พันล้านเหรียญ ต้นทุนของอาชญากรรมที่เกิดจากแอลกอฮอล์คือ 73.3 พันล้านเหรียญ ค่าใช้จ่ายของรัฐบาลอยู่ที่ 94.2 พันล้านดอลลาร์ (42.1% ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด)

Melissa Boeke and et.al. (2011) ทำการศึกษาเรื่อง The Human and Economic Cost of Alcohol Use in Minnesota. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของแอลกอฮอล์ เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเพื่อติดตามผลลัพธ์ของนโยบายและการแทรกแซงเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และใช้จำลองแบบ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลจากการเพิ่มต้นทุนของของสินค้าโดยผ่านภาษี ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้แอลกอฮอล์ในรัฐ Minnesota ในปี 2007 มีมูลค่าประมาณ 5.06 พันล้านดอลลาร์จำนวนนี้เป็นเงิน 975 ดอลลาร์ของรัฐโดยค่าใช้จ่ายเหล่านี้สูงกว่ารายได้ภาษีที่เก็บจากการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถึง 17 เท่า บริการด้านการดูแลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์มีมูลค่า 938 ล้านดอลลาร์รวมทั้งค่าใช้จ่ายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มูลค่า 266 ล้านดอลลาร์และค่าใช้จ่ายในการใช้ยาในการรักษาทางการแพทย์มูลค่า 672 ล้านดอลลาร์ รายได้ที่สูญเสียเนื่องจากผลกระทบด้านการผลิตแอลกอฮอล์มีมูลค่า 3.71 พันล้านดอลลาร์ และค่าความสูญเสียจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร 2.78 พันล้านดอลลาร์และการผลิตลดลง 196 ล้านดอลลาร์ สำหรับการสูญเสียผลผลิตสำหรับผู้ติดเป็นเหยื่อของอาชญากรรมและบุคคลที่ถูกคุมขังผลกระทบทางสังคมจากกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐมินนิโซตา 4 แห่ง มีค่าใช้จ่าย 415 ล้านดอลลาร์รวมถึงความยุติธรรมทางอาญาเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มูลค่า 117 ล้านดอลลาร์ค่าใช้จ่าย 15 ล้านดอลลาร์ในค่าใช้จ่ายในการบริหารโครงการสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 278 ล้านดอลลาร์ สำหรับอุบัติเหตุรถยนต์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มูลค่า 8 ล้านดอลลาร์

Matthew Manning, Christine Smith and Paul Mazerolle (2013) ทำการศึกษาเรื่อง The societal costs of alcohol misuse in Australia. จากการศึกษาเรื่องต้นทุนทางสังคมของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ในออสเตรเลียมีการนำเสนอค่าใช้จ่ายเหล่านี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลปี 2010 ที่ส่งมาจากหลากหลายหน่วยงาน (เช่นบริการตรวจตำรวจออสเตรเลีย, สำนักสถิติออสเตรเลีย) และเชิงประจักษ์หลักฐานจากเอกสารเผยแพร่ที่ตรวจสอบโดยเพื่อน ข้อมูลเหตุการณ์พร้อมกับการประมาณการอัตราการเกิดขึ้น (เช่นร้อยละของเหตุการณ์ทั้งหมดที่ตำรวจเข้าพบที่จะเกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์) จากการศึกษาเชิงประจักษ์และประมาณการต้นทุนจากวรรณกรรมที่ผ่านมา คือ ใช้ในการสร้างประมาณการต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนทั้งหมดจะถูกปรับตามความจำเป็นเพื่อสะท้อนมูลค่าปัจจุบันในปี 2010 ดอลลาร์ออสเตรเลีย ผลรวมถึง

ค่าใช้จ่ายต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ระบบต้นทุนต่อระบบสุขภาพต้นทุนที่เกิดจากการสูญเสียผลิตผล และต้นทุนที่เกี่ยวข้องต่ออุบัติเหตุบนท้องถนนที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์

BEACON (2014) ทำการศึกษาเรื่อง The Cost of Alcohol and Illicit Drug Use on the Eastern Shore of Maryland. มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินต้นทุนสังคมของการใช้ยาเสพติดและแอลกอฮอล์ของฝั่งตะวันออกของแมริแลนด์ ผลการศึกษาด้านแอลกอฮอล์ พบว่า ต้นทุนสังคมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประมาณ 284.3 ล้านเหรียญรวมถึงเงินทุน 36.39 ล้านดอลลาร์ในด้านสุขภาพและ ด้านผลิตภาพแรงงานจำนวน 199.86 ล้านดอลลาร์และ ต้นทุนอื่นๆ 48.05 ล้านดอลลาร์

RG Matzopoulos, S Truen, B Bowman, J Corrigall IV (2014) ทำการศึกษาเรื่อง The cost of harmful alcohol use in South Africa มีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณค่าใช้จ่ายด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับในแอฟริกาใต้ การวิเคราะห์นี้สร้างขึ้นจากประมาณการค่าใช้จ่ายก่อนหน้าของแอฟริกาใต้ โดยจำแนกต้นทุน 3 วิธี คือสุขภาพและอาชญากรรม, แรงงานและต้นทุนการผลิตและ ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการที่ไม่ใช่ด้านการเงินเช่นความเจ็บปวดความทุกข์ทรมานและการสูญเสียชีวิต ผลการศึกษา พบว่า ต้นทุนสังคมทั้งหมด 245,933-280,687 ล้านดอลลาร์ โดยเป็นต้นทุนทางตรง 37,920 ล้านดอลลาร์ ประกอบด้วยค่าอาชญากรรมมากที่สุด 9,680 ล้านดอลลาร์ รองลงมา ค่ารักษาพยาบาล 9,330 ล้านดอลลาร์ ต้นทุนจากอุบัติเหตุ 7,912 ล้านดอลลาร์ ส่วนต้นทุนทางอ้อม 208,013-242,767 ล้านดอลลาร์ พบว่า การตายก่อนกำหนดและความเจ็บป่วยมีมูลค่ามากที่สุด เท่ากับ 183,527-216,450 ล้านดอลลาร์ รองลงมาเป็นต้นทุนการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรและรายได้ที่ลดลงจากการเจ็บป่วยเท่ากับ 8,245-9,769 ล้านดอลลาร์

Palitha Abeykoon and et.al. (2015) ทำการศึกษาเรื่อง Economic and Social Costs of Tobacco and Alcohol in Sri Lanka 2015 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประมาณการต้นทุนทางเศรษฐกิจของการใช้ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในศรีลังกา ใช้วิธีการศึกษาคือ จำแนกค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมในการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบถูกประมาณไว้ค่าใช้จ่ายของความเจ็บป่วยได้รับการคำนวณโดยรวมวิธีทุนมนุษย์และความชุกประมาณการตามข้อเสนอไว้ในหลักเกณฑ์สากลสำหรับการประมาณค่าใช้จ่าย ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบในศรีลังกาเท่ากับ 1,548.37 ล้านเหรียญดอลลาร์ สำหรับปี 2015 ต้นทุนของแอลกอฮอล์ คือ 886.37 ล้านเหรียญดอลลาร์ และ ยาสูบ 662.0 ล้านเหรียญดอลลาร์

Pham Bich Diep, Ronald A. Knibbe , Kim Bao Giang and Nanne De Vries (2015) ทำการศึกษาเรื่อง Secondhand effects of alcohol use among students in Vietnam โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความชุกและตัวทำนายผลของการใช้แอลกอฮอล์มือสอง ใช้การสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอนเพื่อเลือกนักเรียน 6,011 คน (จากปีการศึกษาแรกถึงสุดท้าย) ของ 12 มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ความชุกของผลกระทบของแอลกอฮอล์มือสองอยู่ในระดับสูงในหมู่นักเรียนในเวียดนาม: 77.5% มีผลข้างเคียงที่ไม่ได้เกิดจากร่างกายและ 34.2% มีผลทางร่างกาย มากกว่า 37% ของประชากรรายงานว่า มีผลข้างเคียงสามถึงสี่และมากกว่า 12% รายงานว่ามีอันตรายต่อร่างกายสองถึงสามอันเนื่องจากการดื่มของผู้อื่น อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่รายงานถึงผลกระทบของมือสองน้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน ปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างมากคือนิสัยการดื่มประจำสัปดาห์ที่อาศัยอยู่ร่วมและการใช้ชีวิตในเมืองเล็ก ๆ

Alaska Mental Health Board & Advisory Board on Alcoholism and Drug Abuse (2017) ทำการศึกษาเรื่อง The Economic Costs of Alcohol and Other Drug Abuse in Alaska, 2016 Update โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อปรับปรุงชุดการศึกษาก่อนหน้านี้ โดยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐกิจจากแอลกอฮอล์ในอลาสกา ใช้วิธีศึกษาถึงความหลากหลายของแหล่งข้อมูลและการสร้าง

แบบจำลองสมมติฐานที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์นี้ ในขณะที่การวิเคราะห์แนวโน้มบางอย่างอาจเป็นไปได้สำหรับมาตรการเฉพาะที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า ในปี 2015 ค่าใช้จ่ายโดยประมาณของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเศรษฐกิจของออสเตรียเป็น 1.84 พันล้านดอลลาร์ การประมาณการต้นทุนทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ของออสเตรีย พบว่า ต้นทุนด้านผลิตภาพการผลิต 775 ล้านดอลลาร์ ด้านอุบัติเหตุ 594 ล้านดอลลาร์ การป้องกันด้านอาชญากรรม 270 ล้านดอลลาร์ ด้านสาธารณสุข ดูแลสุขภาพ 182 ล้านดอลลาร์ และต้นทุนสังคม 15 ล้านดอลลาร์

งานวิจัยในประเทศ

น้ำผึ้ง กลิ่นชู (2551) ทำการศึกษาเรื่อง ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เพื่อประเมินต้นทุนค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และเพื่อประเมินต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของผู้ป่วยที่เจ็บป่วยเนื่องจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิซึ่งเก็บรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยจำนวน 300 ราย และญาติผู้ป่วยจำนวน 217 ราย ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โรงพยาบาลนครพิงค์ โรงพยาบาลแม่แตง โรงพยาบาลหางดงโรงพยาบาลสารภี โรงพยาบาลสันทราย และข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของผู้ป่วยจากฝ่ายเวชระเบียนในปีพ.ศ.2549 การประเมินค่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Alcohol-Attributable Fractions : AAFs) และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Alcohol-Attributable Expenditures : AAEs) ได้ใช้แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์โดยสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติที่มีแบบจำลองสองส่วน (Two-Part Model) ในการวิเคราะห์ซึ่งประกอบด้วยแบบจำลอง Probit และแบบจำลอง Log-Lin ของค่าใช้จ่าย 5 ประเภทคือ ค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยใน ค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยนอก ค่าใช้จ่ายซื้อยารักษาโรค ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในระยะเวลา 1 ปีของผู้ป่วยมี 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นต้นทุนทางตรงได้แก่ ต้นทุนค่ารักษาพยาบาลสำหรับผู้ป่วยใน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94,397.29 บาทต่อรายต่อปี ต้นทุนค่ารักษาพยาบาลสำหรับผู้ป่วยนอก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4,668.36 บาทต่อรายต่อปี ต้นทุนค่ายารักษาโรคมียุทธศาสตร์เท่ากับ 769.64 บาทต่อรายต่อปี ต้นทุนค่ารักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุของผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8,048.31 บาทต่อรายต่อปีและต้นทุนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8,489.08 บาทต่อรายต่อปี และส่วนที่สองเป็นต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ รายได้ของผู้ป่วยที่สูญเสียไปเนื่องจากการขาดงานเพราะการเจ็บป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5,480.75 บาทต่อรายต่อปี รายได้ของญาติผู้ป่วยที่สูญเสียไปเนื่องจากการขาดงานเพราะดูแลผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,175.35 บาทต่อรายต่อปี ต้นทุนค่าเสียเวลาในการเดินทางและรอรับการตรวจของผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 486.02 บาทต่อรายต่อปี และต้นทุนค่าเสียเวลาของญาติผู้ป่วยในการเดินทางและรอขณะผู้ป่วยรับการตรวจรักษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 760.72 บาทต่อรายต่อปีค่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (AAFs) ที่คำนวณได้โดยใช้แบบจำลองที่มีสองส่วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 64.44 โดยพบว่าค่า AAFs ของค่ารักษาพยาบาลสำหรับผู้ป่วยในมีค่าสูงสุดคือร้อยละ 88.45 รองลงมาคือค่า AAFs ของค่าใช้จ่ายจากอุบัติเหตุร้อยละ 79.82 ค่า AAFs ของค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ป่วยนอกร้อยละ 71.98 ค่า AAFs ของค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ร้อยละ 39.57 และค่า AAFs ของค่ายารักษาโรคมียุทธศาสตร์ต่ำสุดคือ ร้อยละ 13.92 นอกจากนี้ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (AAEs) ของจังหวัดเชียงใหม่ในปีพ.ศ.2549 มีมูลค่าทั้งสิ้น 3,528.71 ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 3.14 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2549 และมีต้นทุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องจากการดื่ม

เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีมูลค่าเท่ากับ 3,676.12 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.28 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ในปีพ.ศ.2549

มนตรีรัตน์ ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ (2551) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาต้นทุนผลกระทบทางสังคม สุขภาพและเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย ปี พ.ศ.2549 โดยใช้กรอบแนวคิดของการศึกษาต้นทุนของความเจ็บป่วย (Cost of illness study) ทำการวิเคราะห์ต้นทุนโดยใช้วิธีความชุก ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับในส่วนของการวิเคราะห์ต้นทุนทางอ้อมทำโดยใช้วิธีทุนมนุษย์ ผลการศึกษา พบว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยในปี พ.ศ.2549 มีมูลค่า 156,105 ล้านบาท คิดเป็นประมาณร้อยละ 1.99 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือประมาณ 2,391 บาทต่อคน ต้นทุนทางอ้อมเป็นต้นทุนที่มีมูลค่ามากที่สุดโดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 95.8 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนที่มีมูลค่าสูงที่สุด ได้แก่ ต้นทุนจากการเสียชีวิตก่อนถึงวัยอันควร ตามด้วยต้นทุนจากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานจากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพขณะทำงาน 45,464.6 ล้านบาท ต้นทุนค่ารักษาพยาบาล 5,491 ล้านบาท ต้นทุนทรัพย์สินที่เสียหายจากอุบัติเหตุจราจรทางบก (779 ล้านบาท) และต้นทุนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและการฟ้องร้องคดีความ 242 ล้านบาท จำแนกเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นที่ศาล 156 ล้านบาท และสถานีตำรวจ 86 ล้านบาท

ธัชพันธ์ โกมลไพศาล (2558) การศึกษาต้นทุนผลกระทบทางสังคมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย: การพัฒนาไฟล์ ต้นแบบในการประเมิน ผลการศึกษาพบว่า จากการทดสอบใช้ไฟล์ต้นแบบกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากปี 2011 พบว่า ต้นทุนทางสังคมจากการ บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นมูลค่ารวมประมาณ 89,797,223,269.37 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.08 ของมูลค่า GDP โดยต้นทุนส่วนที่คิดเป็นมูลค่ามากที่สุดในต้นทุนดังกล่าวคือต้นทุนจากการเสียชีวิต ก่อนวัยอันควร (ทั้งจากโรคและอุบัติเหตุ) โดยคิดเป็นมูลค่า 75,217,198,423.87 บาท (ร้อยละ 83.76 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนส่วนที่รองลงมา ได้แก่ ต้นทุนจากการขาดงานอันเกิดจากพฤติกรรมบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานในประเทศไทย คือคิดเป็นมูลค่า 5,980,505,679.92 บาท (ร้อยละ 6.66)

อรทัย วลีวงศ์ (2559) ทำการศึกษาเรื่องผลกระทบมือสองจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อเด็กและครอบครัวไทย โดยศึกษาถึงการได้รับผลกระทบมือสองหรือผลกระทบด้านลบจากการดื่มในมิติต่างๆ ของคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อน และเพื่อนร่วมงานของผู้ดื่ม รวมทั้งผลกระทบจากการดื่มของคนแปลกหน้าในสังคมต่อบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้าง การศึกษานี้เก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ต่อหน้าในกลุ่มประชากรไทยที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1,695 คน ที่อาศัยอยู่ในจังหวัด เชียงใหม่ ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี ชลบุรี และกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาในส่วนผลกระทบมือสองของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อเด็กและเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่าง 937 คนที่มีเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีภายใต้การดูแล พบว่า ร้อยละ 12.8 รายงานว่าเด็กในความดูแลของตนเคยได้รับผล กระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของใครบางคนอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ เด็กที่ดูแลถูกดูตัวอย่างรุนแรง (ร้อยละ 7.4) เด็กที่ดูแลอยู่ในเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว (ร้อยละ 6.7) ที่ดูแลถูกทอดทิ้ง/ถูกปล่อยให้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (ร้อยละ 3.7) หรือเด็กที่ดูแลถูกตี/ทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 1.7) โดยรายงานผลกระทบเหล่านี้พบมากที่สุดในการครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า (ร้อยละ 18) ครอบครัวที่ตั้งอยู่ในเขตนอกเมือง (ร้อยละ 14.2) ผลการศึกษาในส่วนผลกระทบมือสองของการดื่มแอลกอฮอล์ต่อเด็กและเยาวชน จากกลุ่มตัวอย่าง 937 คนที่มีเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีภายใต้การดูแล พบว่า ร้อยละ 12.8 รายงานว่าเด็กในความดูแลของตนเคยได้รับผล กระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของใครบางคนอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ เด็กที่ดูแลถูกดูตัวอย่างรุนแรง (ร้อยละ 7.4) เด็กที่ดูแลอยู่ในเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว

(ร้อยละ 6.7) ที่ดูแลถูกทอดทิ้ง/ถูกปล่อยให้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (ร้อยละ 3.7) หรือเด็กที่ดูแลถูกตี/ทำร้ายร่างกาย (ร้อยละ 1.7) โดยรายงานผลกระทบเหล่านี้พบมากที่สุดใครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า (ร้อยละ 18) ครอบครัวที่ตั้งอยู่ในเขตนอกเมือง (ร้อยละ 14.2) นอกจากนี้ ยังพบว่า ร้อยละ 20.2 ของเด็กและเยาวชนพักอาศัยอยู่ในครอบครัวไหนที่มีคนตีอย่างหนัก โดยเด็กในครอบครัวนี้จะมีโอกาสได้รับผลกระทบมากขึ้นเป็น 2.5 เท่าของครอบครัวที่ไม่มีคนตีหนักในบ้าน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นั้นมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- การสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัย
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากงานวิจัยนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติจังหวัดสุราษฎร์ธานีปี 2561 จำนวนนักเรียนและนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 29,833 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1976 : 886) ด้วยวิธีการดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้

- n = กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้
- N = ประชากรตัวอย่างทั้งหมด
- e = ค่าคลาดเคลื่อนทางสถิติ 0.05

ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา โดยแทนสูตรข้างต้น

$$n = \frac{29,833}{1 + 29,833(0.05)^2}$$

n = 394.71

แต่ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเทคนิคการใช้ CVM (Contingent Valuation Method :CVM) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย (เทคนิคในการตั้งคำถามแบบปลายปิดแบบ Double Bounded Close-Ended โดยค่าเริ่มต้นจำนวนเงินจากการ Pre-test แล้วเลือกค่าที่มีฐานนิยมสูงสุดมา 4 ค่า ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เงินเริ่มต้นของค่าเต็มใจจะจ่ายจะมี 4 กลุ่ม เพื่อให้เท่ากันจึงเป็นกลุ่มละ 100 ราย)

การเลือกตัวอย่าง

การศึกษาคั้งนี้ได้ใช้หลักในการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Muti-stage random sampling) เป็นการนำเอาวิธีการสุ่มตัวอย่างทุกแบบมาประยุกต์ใช้โดยแบ่งการสุ่มตัวอย่างออกเป็นหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดตามพื้นที่การตั้งของหอพัก

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มอย่างง่าย โดยเลือกตัวแทนของประชากรตามสัดส่วนตามพื้นที่การตั้งของหอพัก

โดยกำหนดตามตารางที่ 3 ด้านล่าง

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนสัดส่วนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

พื้นที่		จำนวนหอพัก	ตัวอย่าง (ราย)
อำเภอ	ตำบล		
เมือง	ขุนทะเล	218	307
	เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี	51	72
	มะขามเตี้ย	13	18
พุนพิน	พุนพิน	2	3
	รวม	284	400

ที่มา: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดคุณสมบัติไว้คือต้องเป็นผู้ที่พักอาศัยในหอพักอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน เป็นผู้มีอายุ 18-25 ปี โดยในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้นจะใช้นักเรียนนักศึกษาที่พักในหอพักเอกชน และทางทีมผู้วิจัยจะดำเนินขออนุญาตเจ้าของหอพักเพื่อเข้าเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ช่วงเวลาที่นักเรียนนักศึกษากลับจากศึกษาแล้ว โดยจะใช้ช่วงเวลาเข้าเก็บข้อมูลในวันจันทร์ถึงศุกร์ 15.30 -18.00 น. และเสาร์-อาทิตย์ เวลา 8.00-18.00 น.

การสุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย คือ นักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มตัวอย่างถูกสุ่มจากประชากรเป้าหมาย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

เกณฑ์ในการคัดเลือก

เกณฑ์คัดเข้า

1. ต้องเป็นผู้ที่พักอาศัยในหอพักเอกชนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 วัน
2. เป็นผู้มีอายุ 18-25 ปี
3. ต้องเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่ศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. ต้องเป็นผู้ที่พักอาศัยในหอพักเอกชนมาไม่ต่ำกว่า 1 ปี

เกณฑ์คัดออก กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ยินดีเข้าร่วมการศึกษา

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือ/แบบเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน รายละเอียดของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

ตอนที่ 4 ประเภทของผลกระทบและต้นทุนที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสอง

ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับนำไปเก็บข้อมูลภาคสนาม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา รวบรวมข้อมูล เอกสาร ตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำ เครื่องมือการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จาก ขั้นตอนที่ 1 นำมากำหนดกรอบแนวคิดการจัดทำแบบเก็บข้อมูลและ แบบสอบถามเพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปเก็บกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 จัดทำร่างแบบเก็บข้อมูลและแบบสอบถาม เพื่อนำไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและ คณะกรรมการพิจารณาด้านคุณธรรมจริยธรรม

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูถึงคุณภาพรวมข้อบกพร่องของแบบเก็บข้อมูล และแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบเก็บข้อมูลและแบบสอบถาม เพื่อพร้อมที่จะนำไปเก็บ ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเภทของข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) คือ ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมจากแหล่งที่มีผู้เก็บรวบรวมไว้แล้วด้านการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากหนังสือเอกสารวิชาการ ตำรา อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือ ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการเก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์กลุ่ม ตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง ในการรวบรวมข้อมูลนั้นผลการทดสอบแบบสอบถามและการ กำหนดจำนวนเริ่มต้นเพื่อนำมาสู่ความเต็มใจจ่ายงานวิจัยนี้ได้ทำการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) โดยใช้ รูปแบบคำถามปลายเปิดจำนวน 100 ชุด เพื่อทดสอบหาจำนวนเงิน เริ่มต้น (Starting Bid) และทดสอบหา ข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ และมีความชัดเจน ก่อนนำไปเก็บข้อมูลตัวอย่างซึ่ง จากแบบสอบถามที่ทำการทดสอบผลการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) ตามค่าความเต็มใจจะจ่ายเริ่มต้น ทั้ง 4 ค่า คือ คือ 20, 50, 100 และ 200 บาท บาทต่อเดือนทั้งนี้ผลของการดำเนินงานได้ทดสอบแบบสอบถาม เพื่อหาค่าความเต็มใจจะจ่ายจากนักศึกษาที่เข้าพักอาศัยในหอพัก โดยได้ผลดังนี้ โดยใช้รูปแบบคำถาม ปลายเปิดจำนวน 100 ชุด ดังตาราง

ตารางที่ 3 ค่าความเต็มใจจะจ่ายจากนักศึกษาที่เข้าพักอาศัยในหอพัก

จำนวนเงินเริ่มต้น	จำนวนผู้ตอบ
-------------------	-------------

0	16
5	1
7	1
10	4
20	8
30	5
35	1
40	1
50	23
60	3
100	18
200	8
300	2
500	7
1000	2

จากตารางพบว่า จำนวนผู้ที่ไม่ยินดีจะจ่ายสูงถึง 16 คน ดังนั้นในการกำหนดจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอมูลค่าความเต็มใจจะจ่าย พบว่า ค่าฐานนิยม (Mode) โดยไม่นับค่าที่ไม่ยินดีจะจ่ายที่ใช้ในการกำหนดจำนวนเงินเริ่มต้นของความเต็มใจจะจ่าย มี 4 ค่า คือ 20, 50, 100 และ 200 บาท (ซึ่งจะจำแนกแบบสอบถามเป็น 4 ชุด ดังเอกสารแนบ) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมินั้น ได้จัดทีมผู้ช่วยเพื่อเก็บข้อมูล และจะมีการอบรมทำความเข้าใจการได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการและแม่นยำก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปทดสอบ โดยจะทดลองให้ผู้ช่วยเก็บข้อมูลก่อน (Pre-test) แล้วนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขจุดด้อยทั้งแบบสอบถามและทีมผู้ช่วยเอง ก่อนที่จะทำการเก็บข้อมูลจริงที่นำมาใช้ในการวิจัย

สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 ตารางที่ 4 สถานที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ช่วงเวลา (เดือน)	กิจกรรมการวิจัย	สถานที่
1-2	ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งวิทยุภูมิภาคต่าง ๆ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2	พัฒนาแบบสอบถามและประเด็นสำหรับการสัมภาษณ์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2	วางแผน กำหนดกลุ่มเป้าหมายก่อนลงพื้นที่ รวมถึงตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือและยื่นพิจารณาจริยธรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3-8	ลงพื้นที่เพื่อสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
9-12	วิเคราะห์/จัดทำรายงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
12	จัดทำรูปเล่มฉบับสมบูรณ์/เผยแพร่ผลงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี วารสารที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ เวทีประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 เทคนิคที่ใช้ และการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์	เทคนิคที่ใช้	สถิติที่ใช้
เพื่อประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	แนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์	-ค่าเฉลี่ย -ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน -Censored Logistic Regression Model
เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	แบบสอบถามที่สอดคล้องกับตัวแปรที่วางไว้	โลจิสติก

อนึ่งในการประเมินค่าเต็มใจจะจ่ายเพื่อประเมินต้นทุนทางจิตใจของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานีใช้เทคนิค CVM โดยนำข้อมูลมาจัดกระทำดังนี้ ในการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้การกำหนดค่าขอบเขตล่างและค่าขอบเขตบนเพื่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ค่าความยินดีจะจ่ายได้ดังนี้

ตารางที่ 6 ค่าขอบเขตบนและค่าขอบเขตล่าง

จำนวนเงินราคาเสนอเริ่มต้น	ค่าขอบเขตล่าง(lower bound)	ค่าขอบเขตบน(Upper bound)
---------------------------	----------------------------	--------------------------

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แบ่งการศึกษาตามวัตถุประสงค์เป็น 2 วัตถุประสงค์ คือ เพื่อประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะหอพัก
- 4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก
- 4.4 ผลการประมาณต้นทุนเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 4.5 ผลการประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- 4.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบไปด้วย เพศ อายุ ศาสนา รายรับ/รายได้ ระดับการศึกษา

ตารางที่ 8 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	205	51.25
ชาย	195	48.75
อายุ		
18-19	74	18.50
20-21	240	60.00
22-23	77	19.25
24-25	9	2.25
ศาสนา		
พุทธ	299	74.75
คริสต์	6	1.50
อิสลาม	95	23.75

ตารางที่ 8 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งรายรับ/รายได้		
จากพ่อแม่	378	77.78
ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู	36	7.41
การประกอบอาชีพด้วยตนเอง	33	6.79
ทุนการศึกษา หรือกู้ยืมเรียน	39	8.02
รายรับ/รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5000 บาท	179	44.75
5,001-10,000 บาท	205	51.25
10,001-15,000 บาท	12	3.00
15,001-20,000 บาท	4	1.00
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	1	0.25
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1	0.25
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	43	10.75
อุดมศึกษา	355	88.75

จากผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.25 และเพศชาย ร้อยละ 48.75 อายุ 20- 21 ปี ร้อยละ 60.00 รองลงมา 22-23 ปี ร้อยละ 19.25 และ 24-25 ปี ร้อยละ 2.25 ศาสนาพุทธ ร้อยละ 74.75 รองลงมา อิสลาม ร้อยละ 23.75 และคริสต์ ร้อยละ 1.50 แหล่งรายรับ/รายได้ จากพ่อแม่ ร้อยละ 77.78 รองลงมา ทุนการศึกษาหรือกู้ยืมเรียน ร้อยละ 8.02 และ ประกอบอาชีพด้วยตนเอง ร้อยละ 6.79 รายรับ/รายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 51.25 รองลงมาต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 44.75 และ 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 1.00 ระดับการศึกษา พบว่า อุดมศึกษา ร้อยละ 88.75 รองลงมา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 10.75 และ มัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ร้อยละ 0.25

4.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะหอพัก

การวิเคราะห์ลักษณะหอพัก ประกอบด้วย ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย บริเวณที่ตั้งหอพักของท่าน หอพักของท่านมีผู้ร่วมพักอาศัย ห้องที่ท่านพักอาศัยมีผู้ร่วมพักอาศัย สามารถนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพัก ผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และ ได้รับผลกระทบจากบุคคลใดที่ร่วมอาศัยในหอพัก

ตารางที่ 9 ลักษณะหอพัก

ลักษณะหอพัก	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย		
หอพักชาย	37	9.25
หอพักหญิง	71	17.75
หอพักรวม	292	73.00
บริเวณที่ตั้งหอพัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ใกล้สถานศึกษา	277	25.18
ใกล้ห้างสรรพสินค้า	140	12.73
ใกล้แหล่งชุมชน	180	16.36
ใกล้ร้านค้า	233	21.18
ใกล้ร้านเหล้า	195	17.73
ห่างไกลจากชุมชน	85	7.73
หอพักมีผู้ร่วมพักอาศัย		
ต่ำกว่า 30 คน	317	79.25
31-60	74	18.50
มากกว่า 60 คน	9	2.25
ห้องที่ท่านพักอาศัยมีผู้ร่วมพักอาศัย		
มี	400	100.00
จำนวนผู้ร่วมอาศัยในห้อง		
1-2 คน	385	96.25
3-4 คน	14	3.50
หอพักสามารถนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพัก		
ได้	218	54.50
ไม่ได้	182	45.50
ได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์		
ได้	283	70.75
ไม่ได้	117	29.25
ได้รับผลกระทบจากที่ร่วมอาศัยในหอพักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์		
เพื่อนร่วมห้อง	99	24.75
บุคคลข้างห้องพัก	166	41.50
เพื่อนของผู้ร่วมห้อง	71	17.75
เพื่อนของบุคคลข้างห้องพัก	64	16.00

ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย เป็นหอพักรวม ร้อยละ 73.00 รองลงมาเป็นหอพักหญิง ร้อยละ 17.75 และหอพักชาย ร้อยละ 9.25 บริเวณที่ตั้งหอพัก พบว่าใกล้สถานศึกษา ร้อยละ 25.18 รองลงมาใกล้ร้านค้า ร้อยละ 21.18 และห่างไกลจากชุมชน ร้อยละ 7.73 หอพักมีผู้ร่วมอาศัยต่ำกว่า 30 คน ร้อยละ 79.25 รองลงมา 31-60 คน ร้อยละ 18.50 และมากกว่า 60 คน ร้อยละ 2.25 ห้องที่พักอาศัยมีผู้อาศัยร่วม ร้อยละ 100 โดยพักอาศัยร่วมจำนวน 1-2 คน ร้อยละ 96.25 และ 3-4 คน ร้อยละ 3.50 หอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพักได้ ร้อยละ 54.50 และไม่ได้ ร้อยละ 45.50 ได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในห้องพักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 70.75 และไม่ได้ ร้อยละ 29.25 ได้รับจากบุคคลข้างห้องพัก ร้อยละ 41.50 รองลงมา เพื่อนร่วมห้อง ร้อยละ 24.75 และเพื่อนของบุคคลข้างห้องพัก ร้อยละ 16.00

4.3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมและผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก ประกอบไปด้วย สาเหตุการดื่ม โอกาส สถานที่ในการดื่ม พฤติกรรมที่แสดงออกหลังดื่มแอลกอฮอล์ ผลกระทบ

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์		
เพื่อความสนุกสนาน	167	22.78
เที่ยวกลางคืน	146	19.92
ความเคยชิน	111	15.14
ผ่อนคลายความเครียด	101	13.78
เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน	79	10.78
เพื่อภาพลักษณ์ที่โก้เก๋	66	9.00
อยู่คนเดียวแล้วเหงา	63	8.59
โอกาสในการดื่มแอลกอฮอล์		
วันเกิด	157	17.44
เทศกาล	132	14.67
วันหยุดทุกสัปดาห์	127	14.11
สอบเสร็จ	122	13.56
ฉลองเมื่อได้รับข่าวดี	107	11.89
อกหัก	94	10.44
เข้าสังคม	83	9.22
งานมงคล	78	8.67

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์ดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

พฤติกรรมการณ์ดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ชอบไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
หอพัก	128	24.29
ผับ (ร้านเหล้า)	143	27.13
ร้านค้า	77	14.61
บ้านตนเอง	91	17.27
บ้านเพื่อน	88	16.70
พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
เสียงดัง	121	34.47
ทะเลาะวิวาท	117	33.33
พูดมาก	40	11.40
มีเพศสัมพันธ์	62	17.66
ไม่พูด	11	3.13
ผลกระทบจากบุคคลที่ร่วมอาศัยในหอพัก		
ปัญหาสุขภาพ เช่น ปวดหัว ไมเกรน	125	40.85
นอนไม่หลับ	123	40.20
อุบัติเหตุ	33	10.78
ความรุนแรงทางกาย/เพศ	4	1.31
ทะเลาะวิวาท	12	3.92
ทรัพย์สินเสียหาย	9	2.94

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์ดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก พบว่า เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 22.78 รองลงมา เทียวกลางคืน ร้อยละ 19.92 และอยู่คนเดียวแล้วเหงา ร้อยละ 8.59 โอกาสในการดื่ม พบว่า วันเกิด ร้อยละ 17.44 รองลงมาเทศกาล ร้อยละ 14.67 และ งานมงคล ร้อยละ 8.67 สถานที่ชอบไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผับ (ร้านเหล้า) ร้อยละ 27.13 รองลงมาหอพักร้อยละ 24.29 และร้านค้าร้อยละ 14.61 พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เสียงดังร้อยละ 34.47 รองลงมา ทะเลาะวิวาท ร้อยละ 33.33 และไม่พูด ร้อยละ 3.13 ผลกระทบจากบุคคลที่ร่วมอาศัยในหอพัก พบว่าปัญหาสุขภาพ เช่น ปวดหัว ไมเกรน ร้อยละ 40.85 รองลงมา นอนไม่หลับ ร้อยละ 40.20 และความรุนแรงทางกาย/เพศ ร้อยละ 1.31

4.4 ผลการประเมินต้นทุนเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบไปด้วย ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากอุบัติเหตุ ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย ต้นทุนทางด้านจิตใจ (ประเมินจากค่าความยินดีจะจ่าย) ซึ่งวัดจากค่าเฉลี่ยของผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อคนต่อปีที่ทำการสำรวจ (2562) ดังนี้

4.4.1 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ

ค่าใช้จ่าย	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)	ร้อยละ
ต้นทุนทางตรง	5,233.87	
ในโรงพยาบาล/สถานพยาบาล		
ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์	851.58	16.23
ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์	1,510.00	28.78
รายได้ของผู้ป่วย	1,100.00	20.96
นอกโรงพยาบาล		
ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์	730.45	13.92
ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์	141.84	2.70
รายได้ของผู้ป่วย	900.00	17.15
ต้นทุนทางอ้อม	13.08	
ค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรง	13.08	0.25
รวม	5,246.95	100.00

จากตาราง 4.4.1 พบว่าต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,233.87 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย เท่ากับ 13.08 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเฉลี่ยจากปัญหาสุขภาพ เท่ากับ 5,246.95 บาทต่อคนต่อปี โดยพบว่าต้นทุนทางตรงที่มากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์ในโรงพยาบาล/สถานพยาบาล ร้อยละ 28.78 บาท รองลงมาคือ รายได้ของผู้ป่วย ร้อยละ 20.96 และค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์นอกโรงพยาบาล ร้อยละ 2.70 และต้นทุนทางอ้อมคือ ต้นทุนจากค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรง ร้อยละ 0.25

4.4.2 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุ

ตารางที่ 12 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุ

ค่าใช้จ่าย	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)	ร้อยละ
ต้นทุนทางตรง	5,754.17	
ในโรงพยาบาล/สถานพยาบาล		
ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์	3,037.50	52.66
ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์	366.67	6.36
รายได้ของผู้ป่วย	450.00	7.80
นอกโรงพยาบาล		
ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์	1,080.00	18.72
ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์	220.00	3.81
รายได้ของผู้ป่วย	600.00	10.40
ต้นทุนทางอ้อม		
ค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรง	14.39	0.25
รวม	5,768.56	100.00

จากตาราง พบว่าต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,754.17 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย เท่ากับ 14.39 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์เฉลี่ย 5,768.56 บาทต่อคนต่อปี โดยพบว่าต้นทุนทางตรงที่มากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ในโรงพยาบาล/สถานพยาบาล ร้อยละ 52.66 บาทต่อคนต่อปี รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ นอกโรงพยาบาล ร้อยละ 18.72 และค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ทางการแพทย์นอกโรงพยาบาล ร้อยละ 3.18 และต้นทุนทางอ้อมคือ ต้นทุนจากค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรง ร้อยละ 0.25

4.4.3 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย

ค่าใช้จ่าย	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)	ร้อยละ
ต้นทุนทางตรง	7,800.00	
มูลค่าของทรัพย์สินที่สูญหาย	7,800.00	99.75
ต้นทุนทางอ้อม	19.50	
ค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรง	19.50	0.25
รวม	7,819.50	100.00

จากตาราง ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย พบว่า ต้นทุนทางตรงเฉลี่ย เท่ากับ 7,800 บาทต่อคนต่อปี ร้อยละ 99.75 และ ค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรงเฉลี่ย 19.50 บาทต่อคนต่อปี ร้อยละ 0.25 รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหายเฉลี่ย เท่ากับ 7,819.50 บาทต่อคนต่อปี

4.4.4 ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ผลกระทบทางด้านจิตใจ

การวิเคราะห์ต้นทุนเศรษฐศาสตร์ทางด้านจิตใจ ได้ใช้เทคนิคค่าความเต็มใจจะจ่าย โดยมีเงื่อนไขข้อสมมติในการตั้งคำถามคือ

1. จำนวนเงินที่จะจ่ายนั้น ไม่ควรเกินกว่ารายได้หรือรายรับต่อเดือนของท่าน
2. การจัดเก็บคิดเป็นอัตราบาท/เดือน
3. การจ่ายเงินค่าธรรมเนียมจะทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยลดลง
4. ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้นำไปใช้ในการบรรเทาผลกระทบทางด้านจิตใจของท่านจากการ

ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ด้านความเต็มใจจะจ่าย

ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
ความเต็มใจจะจ่าย	เต็มใจจะจ่าย	287
	ไม่เต็มใจจะจ่าย	113
	รวม	400
		71.75
		28.25
		100.00

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความยินดีจะจ่ายละร้อยละ 71.75 และไม่เต็มใจจะจ่าย ร้อยละ 28.25 สำหรับจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามจำนวนเงินราคาเริ่มต้นที่เสนอและการตอบสนองราคาเสนอครั้งสองการหาค่าความยินดีจะจ่ายเพื่อประเมินผลกระทบทางจิตใจ โดยใช้การเก็บจากกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนเงินเริ่มต้นของค่าความยินดีจะจ่ายเป็น 4 ชุด คือ 20 บาทต่อ

เดือน 50 บาทต่อเดือน 100 บาทต่อเดือน และ 200 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นค่าจากการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) จำนวน 100 ชุด ในการคำนวณนิยมของค่าความเต็มใจจะจ่าย ทั้งนี้ผลของค่าความยินดีจะจ่ายเป็นดังนี้

ตารางที่ 15 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามจำนวนเงินราคาเริ่มต้นที่เสนอและการตอบสนองราคาเสนอครั้งที่สอง

จำนวนเงินราคาเสนอเริ่มต้น	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามและการตอบสนองราคาเสนอครั้งที่สอง				
	จำนวนทั้งหมด	Yes, Yes	Yes, No	No, Yes	No, No
20 บาท/เดือน	100	57	16	16	11
	(100)	(57.00)	(16.00)	(16.00)	(11.00)
50 บาท/เดือน	100	37	24	17	22
	(100)	(37.00)	(24.00)	(17.00)	(22.00)
100 บาท/เดือน	100	44	14	15	27
	(100)	(44.00)	(14.00)	(15.00)	(27.00)
200 บาท/เดือน	100	20	10	17	53
	(100)	(20.00)	(10.00)	(17.00)	(53.00)

จากตารางที่ 14 พบว่า จำนวนเงินราคาเสนอเริ่มต้น 20 บาท/เดือนมีผู้ตอบแบบสอบถาม 100 ตัวอย่าง โดยยินดีจะจ่ายร้อยละ 57.00 ส่วนจำนวนเงิน 50 บาท /เดือน ยินดีจะจ่ายร้อยละ 37.00 จำนวน 100 บาท/เดือน ยินดีจะจ่ายร้อยละ 44.00 และ 200 บาท/เดือน ยินดีจะจ่ายร้อยละ 20.00

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

การประมาณค่าเฉลี่ยของค่าความยินดี จึงทำการประมวลผลทางสถิติ เพื่อคำนวณหาเฉลี่ยค่าความเต็มใจจะจ่ายที่เหมาะสม (Mean WTP)

ตารางที่ 16 ค่าความเต็มใจจะจ่าย

	Coef.	Std. Err.	Z	$p > Z $	[95% Conf. Interval]	
WTP	72.53	2.75	26.33	0.000	67.13	77.93
Sigma	3.98	0.04	105.53	0.000	3.90	4.05
LR Chi ² =0.00						

จาก ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยแบบช่วงของค่าความยินดีจะจ่ายเท่ากับ 72.53 บาท ต่อคน และมีช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยของค่าความเต็มใจจะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 อยู่ระหว่าง 67.13-77.93 บาทต่อเดือนต่อคน ดังนั้นในส่วนต้นทุนทางด้านจิตใจ คำนวณจากค่ายินดีจะจ่าย (ค่าเฉลี่ยต้นทุนทางด้านจิตใจ)* 12 เดือน จะเท่ากับ 870.36 บาทต่อคนต่อปี

อนึ่งในการวิเคราะห์ค่าความยินดีจะจ่ายเพื่อลดผลกระทบจากเครื่องตีแอลกอฮอล์จากบุคคลอื่น (แอลกอฮอล์มือสอง) ในขั้นตอนการวิเคราะห์นั้นได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจจะจ่ายค่าความยินดีจะจ่าย ปัจจัยที่นำมาศึกษาประกอบไปด้วย สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้สถานที่ศึกษา สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้

ห้างสรรพสินค้า สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ชุมชน สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ร้านค้า จำนวนคนที่อาศัยร่วมในหอพัก จำนวนคนที่อาศัยร่วมในห้องพัก หอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ และได้รับผลกระทบจากผู้อื่นที่อาศัยร่วมกันในหอพัก ซึ่งพบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่อไปนี้

ตารางที่17 ปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจจ่าย

WTP	Coef.	Std. Err.	Z	$p > Z $	[95%Conf.Interval]	
Dormitory near school	1.06	0.52	2.03	0.042**	0.09	2.04
Dormitory near the mall	0.44	0.32	1.36	0.172	-0.19	1.08
Dormitory near the community	0.52	0.30	1.72	0.085*	-0.07	1.11
Dormitory near a shop	0.38	0.27	1.39	0.165	-0.16	0.91
Number of people living in dormitory	1.51	0.57	2.64	0.008***	0.06	3.90
Number of people living in the room	0.80	0.27	2.99	0.003***	0.28	1.33
Alcoholic beverages in the room	0.65	0.31	2.07	0.038**	-0.26	1.04
Affected by those who drink alcohol	2.00	0.36	5.49	0.000***	0.71	2.28
_cons	4.31	0.99	4.37	0.000***	2.38	6.24

LR $\chi^2 = 67.70$ Prob> $\chi^2 = 0.000$ Pseudo $R^2 = 0.16$

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *** ณ ระดับนัยสำคัญ .01

** ณ ระดับนัยสำคัญ .05

* ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10

Dormitory near school หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้สถานที่ศึกษา

Dormitory near the mall หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ห้างสรรพสินค้า

Dormitory near the community หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ชุมชน

Dormitory near a shop หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ร้านค้า

Number of people living in dormitory หมายถึง จำนวนคนที่อาศัยร่วมในหอพัก

Number of people living in the room หมายถึง จำนวนคนที่อาศัยร่วมในห้องพัก

Alcoholic beverages in the room หมายถึง หอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้

Affected by those who drink alcohol หมายถึง ได้รับผลกระทบจากผู้อื่นที่อาศัยร่วมกันในหอพัก

จากตาราง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อค่าความเต็มใจจ่าย (ต้นทุนทางจิตใจ) พบว่า จำนวนคนที่อาศัยร่วมในหอพัก จำนวนคนที่อาศัยร่วมในห้องพัก ได้รับผลกระทบจากผู้อื่นที่อาศัยร่วมกันในหอพัก แปรผันตรงกับค่าความเต็มใจจะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญ .01 ส่วนสถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้สถานที่ศึกษา หอพักสามารถนำ

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ แปรผันตรงกับค่าความเต็มใจจะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญ .05 และสถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ชุมชน แปรผันตรงกับค่าความเต็มใจจะจ่าย ณ ระดับนัยสำคัญ .10

4.5 ผลการประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 18 ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ค่าใช้จ่าย	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)	ร้อยละ
ต้นทุนทางตรง	18,788.04	95.34
ต้นทุนทางอ้อม	917.33	4.66
ต้นทุนทั้งหมดรวม	19,705.37	100.00

จากตารางที่ ผลการประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปี (2562) พบว่า มูลค่าต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 18,788.04 บาท ต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย 917.33 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนสังคม 19,705.37 บาทต่อคนต่อปี

4.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดยปัจจัยที่ใช้ศึกษาประกอบไปด้วย เพศ ลักษณะหอพัก สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ร้านค้า สถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านเหล้า สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ชุมชน หอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ คนอาศัยร่วมในหอพักเที่ยวกลางคืน สาเหตุในการดื่มคือความเคยชิน สาเหตุในการดื่มคือความสนุกสนาน โอกาสในการดื่มคือวันเกิด โอกาสในการดื่มคือออกหัก

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

Factor	Coef.	Std. Err.	Z	$p > Z $	[95% Conf. Interval]	
Gender	1.22	0.41	2.94	0.003***	0.41	2.03
Dormitory	1.31	0.54	2.44	0.015**	0.36	2.26
Dormitory near shop	0.63	0.46	1.35	0.176	-0.28	1.53
Dormitory near alcohol store	1.01	0.47	2.16	0.031**	0.93	2.09
Dormitory near the community	0.68	0.49	1.40	0.161	0.06	0.74
Dormitory can bring alcohol in rooms	3.22	0.58	-5.57	0.000***	0.35	4.09
Participants in the dormitory night out	2.33	0.56	4.13	0.000***	1.43	2.22
Habit	0.75	0.60	1.24	0.215	-0.43	1.93
Entertain	1.62	0.52	3.14	0.002***	0.63	2.61
Birthday	2.09	0.57	3.64	0.000***	1.21	2.96
Potential for drinking is heartbreak	1.22	0.59	2.06	0.039**	0.37	2.16
_cons	5.57	0.83	6.72	0.000***	3.94	7.19

LR Chi2= 383.01 Prob>chi2 = 0.000 Pseudo R2=0.702

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ: *** ณ ระดับนัยสำคัญ .01

** ณ ระดับนัยสำคัญ .05

Gender หมายถึง เพศ

Dormitory หมายถึง ลักษณะหอพัก

Dormitory near shop หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ร้านค้า

Dormitory near alcohol store หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านเหล้า

Dormitory near the community หมายถึง สถานที่ตั้งหอพักที่ใกล้ชุมชน

Dormitory can bring alcohol in rooms หมายถึง หอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้

Participants in the dormitory night out หมายถึง คนอาศัยร่วมในหอพักที่แยกกลางคืน

Habit หมายถึง สาเหตุในการดื่มคือความเคยชิน

Entertain หมายถึง สาเหตุในการดื่มคือความสนุกสนาน

Birthday หมายถึง โอกาสในการดื่มคือวันเกิด

Potential for drinking is heartbreak หมายถึง โอกาสในการดื่มคืออกหัก

จากตาราง พบว่า ปัจจัยเพศ ปัจจัยหอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ ปัจจัย คนอาศัยร่วมในหอพักที่แยกกลางคืน ปัจจัยสาเหตุในการดื่มคือความสนุกสนาน แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .01

ส่วนปัจจัยลักษณะหอพัก ปัจจัยสถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านเหล้า ปัจจัยโอกาสในการดื่มคือวันเกิด ปัจจัยโอกาสในการดื่มคืออกหัก แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้นในบทนี้จะเป็นสรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัยทั้งหมดจำแนกตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.25 อายุ 20- 21 ปี ร้อยละ 60.00 ศาสนาพุทธ ร้อยละ 74.75 แหล่งรายได้/รายได้ จากพ่อแม่ ร้อยละ 77.78 รายรับ/รายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 51.25 ระดับการศึกษา พบว่า อุดมศึกษา ร้อยละ 88.75

2. สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะหอพัก

ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย เป็นหอพักรวม ร้อยละ 73.00 บริเวณที่ตั้งหอพัก พบว่าใกล้สถานศึกษา ร้อยละ 25.18 หอพักมีผู้ร่วมอาศัยต่ำกว่า 30 คน ร้อยละ 79.25 ห้องที่พักอาศัยมีผู้อาศัยร่วม ร้อยละ 100 โดยพักอาศัยร่วมจำนวน 1-2 คน ร้อยละ 96.25 หอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพักได้ ร้อยละ 54.50 ได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 70.75 ได้รับจากบุคคลข้างห้องพัก ร้อยละ 41.50

3. สรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก พบว่า เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 22.78 โอกาสในการดื่ม พบว่า วันเกิด ร้อยละ 17.44 สถานที่ชอบไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฝับ (ร้านเหล้า) ร้อยละ 27.13 พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เสียงดัง ร้อยละ 34.47 ผลกระทบจากบุคคลที่ร่วมอาศัยในหอพัก พบว่าปัญหาสุขภาพ เช่น ปวดหัว ไมเกรน ร้อยละ 40.85

4. สรุปต้นทุนสังคมที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากปัญหาสุขภาพ โดยต้นทุนทางตรงคือ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,233.87 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย เท่ากับ 13.08 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเฉลี่ยจากปัญหาสุขภาพ เท่ากับ 5,246.95 บาทต่อคนต่อปี ส่วนต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากการเกิดอุบัติเหตุ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,754.17 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย เท่ากับ 14.39 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์เฉลี่ย 5,768.56 บาทต่อคนต่อปี ต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหาย พบว่า ต้นทุนทางตรงเฉลี่ย เท่ากับ 7,800 บาทต่อคนต่อปี และ ค่าเสียโอกาสจากต้นทุนทางตรงเฉลี่ย 19.50 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากทรัพย์สินสูญหาย/เสียหายเฉลี่ย เท่ากับ 7,819.50 บาท และต้นทุนทางด้านจิตใจ 870.36 บาทต่อคนต่อปี

ทั้งนี้ต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปี (2562) พบว่า มูลค่าต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 18,788.04 บาทต่อคนต่อปี ต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย 917.33 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนสังคม 19,705.37 บาทต่อคนต่อปี

6. สรุปปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าปัจจัยเพศ ปัจจัยด้านหอพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ ปัจจัยคนอาศัยร่วมในหอพักเกี่ยวข้องกับกลางคืน ปัจจัยสาเหตุในการดื่มด้านความสนุกสนาน แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .01 และ ปัจจัยลักษณะหอพัก ปัจจัยสถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านเหล้า โอกาสในการดื่มคือวันเกิด โอกาสในการดื่มคือออกหัก แปรผันตรงกับผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหอพัก ณ ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย นำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อประมาณต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มูลค่าต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 18,788.04 บาทต่อคนต่อปี โดยมูลค่าที่สูงของต้นทุนทางตรงเฉลี่ย คือ ทางด้านทรัพย์สิน ทั้งนี้นักเรียนนักศึกษาเมื่อตัดสินใจที่จะเข้าพักในหอพัก ประเด็นสำคัญในการตัดสินใจคือ ความปลอดภัย ทั้งนี้ในหลายๆ หอพักมักมีระบบป้องกันภัย เช่น การจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือแม้กระทั่งการติดกล้องวงจรปิด แต่บางหอพักบางแห่ง อาจจะสัมพันธ์เกี่ยวกับผู้ที่เกี่ยวข้องอาศัยในหอพักนำมาสู่ความเดือนร้อน โดยในประเด็นที่เมื่อดื่มเครื่องแอลกอฮอล์แล้วนั้นเมื่อกลับเข้าหอพัก หรือดื่มขณะที่พักอาศัยได้นำมาซึ่งความเดือนร้อน ความเสียหายกับบุคคลที่อยู่ร่วมหอพัก จนนำมาสู่มูลค่าของการสูญเสีย ดังกล่าว โดยประเด็นด้านทรัพย์สิน พบว่าจะเป็นที่ทรัพย์สินที่มีค่า เช่น รถมอเตอร์ไซด์ เครื่องประดับ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น จากประเด็นทางด้านทรัพย์สินแล้วที่รองลงมาคือ ต้นทุนเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ซึ่งทำให้มีค่าใช้จ่ายซึ่งเรียกได้ว่าผลกระทบภายนอก เช่น การต้องซื้อยามารักษาพยาบาล การพบแพทย์ ตลอดจนการต้องหยุดเรียนหรือเกิดภาระต่อผู้ปกครองที่ต้องหยุดงานหาดูแลจากประเด็นดังกล่าว ถ้าไม่มีการดื่มแอลกอฮอล์ในหอพักหรือจากบุคคลที่พักอาศัยร่วม มูลค่าที่ต้องสูญเสียจะไม่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีในส่วนต้นทุนจากการเกิดอุบัติเหตุแต่จากผลการศึกษาในวิจัยจะไม่พบในลักษณะของการเสียชีวิตหรือทุพพลภาพ โดยพบว่ามีมูลค่าเฉลี่ย 5,768.56 บาทต่อคนต่อปี และต้นทุนที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพ มีต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 5,233.87 บาทต่อคนต่อปี โดยในส่วนนี้เช่น มาจากอาการนอนไม่หลับ เครียด ไมเกรน เป็นต้น ซึ่งต้องเข้ารับการรักษาทั้งในกรณีโรงพยาบาล/สถานพยาบาล และนอกโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล และเมื่อประมาณการต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อปี (2562) พบว่า มูลค่าต้นทุนทางตรงเฉลี่ยเท่ากับ 18,788.04 บาทต่อคนต่อปี ต้นทุนทางอ้อมเฉลี่ย 917.33 บาทต่อคนต่อปี รวมต้นทุนสังคม 19,705.37 บาทต่อคนต่อปี แม้ว่าเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับต้นทุนเศรษฐศาสตร์จากแอลกอฮอล์นั้นจะมีต้นทุนที่น้อยกว่า เช่น น้ำผึ้ง กลิ่นชู (2551) มีต้นทุนทางสังคมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีมูลค่าเท่ากับ 3,676.12 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.28 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ในพ.ศ.2549 หรืองานวิจัยของมนตรีรัตน์ ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ (2551) พบว่า ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยในปี พ.ศ.2549 มีมูลค่า 156,105 ล้านบาท คิดเป็นประมาณร้อยละ 1.99 ของ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หรือประมาณ 2,391 บาทต่อคน งานวิจัยชิ้นนี้ โคมลไพศาล (2558) พบว่า ต้นทุนทางสังคมจากการ บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คิดเป็นมูลค่ารวมประมาณ 89,797,223,269.37 บาท นั้นซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากต้นทุนที่บริโภค แต่ในงานวิจัยจะเป็นการศึกษาต้นทุนที่บุคคลอื่นทำให้เกิดขึ้น (มือสอง) และพบว่ามียุทธศาสตร์ของต้นทุนที่ไม่ควรเกิดขึ้น

นอกจากนี้ประเด็นผลกระทบทางด้านจิตใจซึ่งไม่ได้เกิดจากการที่ต้องจ่ายเป็นเงิน แต่เป็นการวัดค่าว่า ได้รับความไม่สบายใจ กระทั่งต่อการพักผ่อนหรือการร่วมอาศัยทางด้านจิตใจ ในการสำรวจตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง พบผู้ที่ได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจถึงร้อยละ 71.75 และเมื่อวิเคราะห์พบว่าเหตุผลที่ส่งผลถึงค่า ความยินดีจะจ่ายในการลดผลกระทบจากแอลกอฮอล์ คือ ปัจจัยจำนวนคนที่อาศัยร่วมในห้องพัก ปัจจัยจำนวน คนที่อาศัยร่วมในห้องพัก พบว่าถ้ามีจำนวนคนที่อาศัยร่วมในห้องพักจำนวนเพิ่มขึ้น หรือร่วมห้องที่เพิ่มขึ้น จะ ยินดีที่จะจ่าย (ต้นทุนจิตใจ) จะเพิ่มขึ้นตาม เนื่องจากห้องพักเป็นการอยู่ร่วมกัน และไปสอดคล้องกับปัจจัย ประเด็นได้รับผลกระทบจากผู้อื่นที่อาศัยร่วมกันในห้องพักจะส่งผลต่อค่ายินดีจะจ่ายเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งอาจกล่าวได้ ว่า เมื่อมีการอยู่ร่วมกันของคนในห้องพัก และได้รับผลกระทบจากสาเหตุแอลกอฮอล์นั้น นักเรียนนักศึกษาจะ รู้สึกไม่สบายใจ ไม่ปลอดภัยในการพักอาศัย และปัจจัยประเด็นด้านสถานที่ตั้งห้องพักพบว่าหากที่ใกล้สถาน ที่ศึกษา ปัจจัยห้องพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มในห้องพักได้ จะทำให้ค่ายินดีจะจ่ายเพิ่มขึ้นหรือ ต้นทุนทางจิตใจที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากพบว่าห้องพักที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาเลือกที่จะพักอาศัยมักจะใกล้กับ สถานศึกษาและทำให้มีนักเรียนนักศึกษาไปอยู่ร่วมกันในพื้นที่จำนวนมากและจากประเด็นการรบกวนหากห้องพัก ไตที่อนุญาตให้นำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มได้ในห้องจึงทำให้ผู้อยู่ร่วมในห้องพักหรือห้องเดียวกันมักจะ ได้รับผลกระทบจากผู้ที่นำสุราเข้าไปดื่ม รวมถึงบริเวณที่ใกล้กับสถานศึกษานั้น จะเป็นส่วนรวมของร้านค้า ทั้ง ในส่วนร้านอาหาร ของชำหรือแม้กระทั่ง ร้านที่จำหน่ายแอลกอฮอล์ ซึ่งใกล้กับห้องพัก ประเด็นนี้จึงสอดคล้อง กับปัจจัยด้านชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจด้วย ซึ่งเมื่อใกล้ร้านค้าหรือชุมชนตามบริบทห้องพักที่นักเรียน นักศึกษาเลือกที่จะไปพักอาศัย จึงเป็นเรื่องง่ายที่เพื่อนร่วมห้องหรือร่วมหอจะหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่ม ทั้งมาดื่มในห้องพักหรือร้านค้าใกล้เคียง แล้วมาส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่อาศัยร่วม เมื่อวัดค่าออกมาในส่วนนี้จึง มีมูลค่าที่สูงกว่าต้นทุนทางด้านอื่น ๆ เพราะทำให้เกิดผลกระทบต่อการเป็นอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Henry Wechsler, Jae Eun Lee, John Hall, Alexander C. Wagenaar, Hang Lee. (2002) กล่าวคือ ผลกระทบของการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนที่มีประสบการณ์โดยผู้อยู่อาศัยในละแวกใกล้กับ มหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ของระดับการดื่มสุราของวิทยาลัยและจำนวนร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ ใกล้เคียงเพื่อลดคุณภาพชีวิตของเพื่อนบ้านด้วยผลกระทบจากการใช้แอลกอฮอล์มือสอง เช่น เสียงรบกวน และงานวิจัยของอรุณพล เตจาคำ (2550) ที่พบว่า ผลกระทบของการดื่มสุรา เกิดได้ทั้งผลกระทบในด้าน สุขภาพทางกาย สุขภาพทางจิตใจ โดยเฉพาะผลที่เกิดขึ้นกับคุณภาพของสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเกิดอุบัติเหตุ โรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาครอบครัว

3. วัดอุปสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่สัมพันธ์และผลกระทบจากแอลกอฮอล์ มือสองของนักเรียนและนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบ จากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มีปัจจัยเพศ ในการเก็บข้อมูลจาก แบบสอบถามพบว่า เป็นกลุ่มของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ซึ่งเมื่อมองในแง่ผลกระทบพบว่า ถ้าเป็นเพศหญิงจะ ได้รับผลกระทบได้สูงกว่าเพศชาย สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับห้องพักสามารถนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปดื่มใน ห้องพักได้ จะได้รับผลกระทบ เพราะหากเพื่อนร่วมห้องหรือร่วมหอพกนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดื่มจะทำให้ เกิดผลกระทบจากแอลกอฮอล์มือสอง เช่นเสียงดัง รู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่สบายจิตใจ ทั้งนี้ยังไม่มีกฎข้อบังคับที่ ชัดเจนในการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในสถานที่ห้องพัก ซึ่งพบว่าสถานการณ์ที่เสี่ยงจากการเกิดเมื่อ

บุคคลที่ดื่มแอลกอฮอล์แล้วกระทบถึงผู้อื่น (งาน) ปัจจัยเกี่ยวกับคนอาศัยร่วมในหอพักที่อยู่กลางคืน โดยปัจจัยนี้คือเมื่อบุคคลในหอพักอยู่กลางคืนหมายความว่าสถานที่ห้องที่อยู่มีการจำหน่ายแอลกอฮอล์และได้ดื่มแล้วกลับมาพักที่หอ ซึ่งแอลกอฮอล์นั้นนำมาสู่ซึ่งความรุนแรงโดยจากการศึกษาของศูนย์วิจัยยาเสพติดแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า การดื่มสุรามากเกินไปมีโอกาสก่อให้เกิดปัญหาทะเลาะวิวาท 15% เกิดปัญหาสุขภาพ 11% และเกิดอุบัติเหตุ 8% นอกจากนี้ จากการศึกษาภาคีชาติกรรมและการถูกทำร้ายทางเพศพบว่า อย่างน้อย 50% มีแอลกอฮอล์เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นหากบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลับเข้ามาในหอพักโอกาสความน่าจะเป็นที่ส่งผลกระทบต่อผู้อื่นนั้นค่อนข้างสูง ซึ่งส่วนใหญ่ผลกระทบจากการดื่มแอลกอฮอล์นั้น จะเป็นในรูปแบบผลกระทบต่อบุคคลใกล้ชิดและสังคม

ปัจจัยลักษณะหอพัก พบว่าที่ได้รับผลกระทบนั้นเนื่องจากมีลักษณะหอที่อยู่รวมกันทั้งชายและหญิง ซึ่งหากตามระเบียบในการจัดหอพักแบบแยกเป็นประเภทผู้พักเฉพาะชายหรือหญิง ความปลอดภัยในการอยู่รวมกันและผลกระทบจากแอลกอฮอล์จะลดลง รวมถึงปัจจัยประเด็นสถานที่ตั้งหอพักใกล้ร้านค้า แม้ว่าจะมีระเบียบข้อบังคับในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใกล้กับหอพักนักเรียนนักศึกษาแต่เมื่อสำรวจจะพบว่าร้านค้าไม่ใช่เฉพาะร้านอาหารประเภทผับเท่านั้นที่จำหน่าย ยังคงมีร้านประเภทสะดวกซื้อ ร้านขายของชำที่ตั้งอยู่ใกล้กับหอพักยังคงมีการจำหน่าย ซึ่งผู้ที่เข้าพักอาศัยจะหาซื้อได้ง่าย ประกอบกับการไม่ได้ห้ามนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในหอพักจึงมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบที่ตามมา ทั้งนี้มีงานวิจัยของภัทรพล พลพนาธรรม (2552) พบว่า จำนวนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบมหาวิทยาลัยกว่า 1 ใน 3 ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในหอพัก และนอกจากนี้ยังพบประเด็นโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่น คือ การฉลองวันเกิด ซึ่งอาจจะเป็นการดื่มในหอพักหรือจากสถานที่อื่นแล้วกลับมาพักอาศัย รวมถึงเมื่อออกหาก็จะใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในการบรรเทาอาการออกหาก็ แต่ทำให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าลักษณะของหอพักส่งผลกระทบต่อแอลกอฮอล์มือสองนั้น โดยพบว่าหากหอพักมีลักษณะเป็นหอรวม (ชายหญิง) จะได้รับผลกระทบ (ต้นทุนสังคม) สูง ดังนั้นควรมีมาตรการเฝ้าระวังหอพักในลักษณะดังกล่าวให้มีความปลอดภัยของผู้ที่ตัดสินใจพักอาศัย

2. ควรมีการออกข้อบังคับในสถานประกอบการ (หอพัก) เกี่ยวกับการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในสถานที่พักเพื่อป้องกันผลกระทบจากแอลกอฮอล์ที่จะตามมา

3. นอกจากบริบทเกี่ยวกับการห้ามตั้งร้านค้าจำหน่ายประเภทแอลกอฮอล์ใกล้สถานศึกษาแล้วนั้น ควร رصدขึ้นการจำหน่ายแอลกอฮอล์ใกล้กับหอพักที่นักเรียนนักศึกษาตัดสินใจพักเพื่อมาศึกษาเล่าเรียน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า หากมีร้านค้าที่จำหน่ายแอลกอฮอล์ใกล้กับหอพักจะส่งผลกระทบต่อแอลกอฮอล์ด้วย

4. หอพักควรมีข้อกำหนดร่วมกันกับผู้เข้าพักอาศัยเกี่ยวกับผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ (จากนอกพัก) หรือมีลักษณะเมินมาแล้วเข้ามาพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ในการที่จะเข้ามาพักร่วมกันควรมีการตรวจสอบการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันผลกระทบกับผู้ที่อยู่รวมกันในหอพัก

5. จากการสำรวจและสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับจากแอลกอฮอล์มือสองนั้น พบว่าต้นทุนทางด้านจิตใจจะมีต้นทุนที่สูง เนื่องจากได้รับความไม่สบายใจ เครียด วิตกกังวล ซึ่งมาสาเหตุหนึ่งที่ได้รับผลกระทบคือ สถานประกอบการร้านค้า (ผับ/ร้านเหล้า) ที่ตั้งใกล้กับหอพักเปิดเพลงเสียงดัง เสียงคนดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้นอนไม่หลับ กังวลว่าเมื่อมาเรียนในช่วงเช้าไม่เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ง่วงนอน ดังนั้น รัฐ

ควรมีมาตรการเกี่ยวกับการจัดโซนร้านค้าประเภทดังกล่าวที่ใกล้กับหอพักที่ผู้พักอาศัยเป็นเยาวชน เป็นนักเรียนนักศึกษา

6. จากผลการวิจัยพบว่า จากการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลอื่น ได้ส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นด้วย และมีมูลค่าของต้นทุนสังคม (สูญเสีย) เป็นตัวเลขทางด้านเศรษฐศาสตร์นั้น ดังนั้นควรมีการรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้เกิดการตระหนักต่อการดื่มแอลกอฮอล์แล้วส่งผลกระทบต่อผู้อื่น โดยอย่างยิ่งในสถานที่พักอาศัยซึ่งต้องมีความปลอดภัย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดต้นทุนในการสูญเสีย

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและมนุษย์ องค์การปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ ควรมีการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกันการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปดื่มในหอพัก เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบที่ตามมาเช่น การทะเลาะวิวาท ทรัพย์สินเสียหาย หรือการสร้างควมรำคาญใจให้กับผู้ที่ร่วมพักอาศัย โดยทั้งนี้อาจดำเนินการโดยร่วมมือกับผู้ประกอบการในการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการสูญเสีย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการประเมินต้นทุนสังคมแอลกอฮอล์ในระดับประเทศเพื่อสื่อถึงมูลค่าที่เกิดความสูญเสียที่ครอบคลุมทั้งประเทศ

2. ควรเพิ่มเป้าหมายของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เช่น คนทำงานที่ตัดสินใจพักอาศัยในหอพัก ซึ่งจะได้มูลค่าของต้นทุนเกี่ยวกับผลิตภาพการผลิต (วัยแรงงาน) ที่อาจจะลดลงจากผลกระทบของแอลกอฮอล์มีสอง

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตการ การจัดโซนระหว่างสถานประกอบการหอพักกับสถานประกอบการประเภทร้านค้าที่จำหน่ายแอลกอฮอล์ที่ตั้งใกล้กันว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

บรรณานุกรม

Alaska Mental Health Board & Advisory Board on Alcoholism and Drug Abuse. (2017). **The Economic Costs of Alcohol and Other Drug Abuse in Alaska**, 2016 Update. Alaska. McDowell Group Anchorage Office.

Alexander Konnopka, Hans-Helmut Konig. Direct and Indirect Costs Attributable to Alcohol Consumption in Germany. **Pharmacoeconomics**. 2007; 25(7):p.605-618.

BEACON. (2014). The Cost of Alcohol and Illicit Drug Use on the Eastern Shore of Maryland. **Economic, and Community Outreach Network**. Salisbury University.

Ellen E. Bouchery and et.al. Economic Costs of Excessive Alcohol Consumption in the U.S., 2006. **Am J Prev Med**. 2011;41(5):516-524.

Eric Single, Lynda Robson, Xiaodi Xie, Jurgen Rehm. The economic costs of alcohol, tobacco and illicit drugs in Canada. **Addiction**. 1992;93(7):991-1006.

Henry Wechsler, Jae Eun Lee, John Hall, Alexander C. Wagenaar, Hang Lee. (2002) Secondhand effects of student alcohol use reported by neighbors of colleges: the role of alcohol outlets. **Social Science & Medicine**. 55(3) :425-435

K Nakamura, A Tanaka and T Takano. The social cost of alcohol abuse in Japan. **J Stud Alcohol**. 1993;54(5):618-625.

Matthew Manning, Christine Smith and Paul Mazerolle. (2013). **The societal costs of alcohol misuse in Australia**. Australia's national research and knowledge centre on crime and justice.

Melissa Boeke and et.al. (2011). **The Human and Economic Cost of Alcohol Use in Minnesota**. Office of Statewide Health Improvement Initiatives Minnesota Department of Health.

NANCY J. DEVLIN, PAUL A. SCUFFHAM and LORNA J. BUNT. (2006). The social costs of alcohol abuse in New Zealand. **Addiction**. 92(11):1491-505

Palitha Abeykoon and et.al. (2015). Economic and Social Costs of Tobacco and Alcohol in Sri Lanka 2015. World Health Organization 2017.

Pham Bich Diep, Ronald A. Knibbe, Kim Bao Giang and Nanne De Vries. (2015). Secondhand effects of alcohol use among students in Vietnam. **Glob Health Action**. 8: 1-7.

RG Matzopoulos, S Truen, B Bowman, J Corrigan IV. The cost of harmful alcohol use in South Africa. **S Afr Med J**. 2014;104(2):127-132.

SHEILLA JONES, SALLY CASSWELL, JIA-FANG ZHANG. The economic costs of alcohol-related absenteeism and reduced productivity among the working population of New Zealand. *Addiction*. 1995;90(11):p1455-1461.

Simon M. Rosen, Ted R. Miller, Michele Simon. (2008). *The Cost of Alcohol in California. Alcoholism: Clinical and Experimental Research*. 2008;32(11):p.1925-1936.

Steve Seninger. (2010). Economic Costs of Alcohol-Related Vehicle Crashes in Montana. *Bureau of Business and Economic Research*. University of Montana.

Vivek Benegal, Ajay Velayudhan and Sanjeev Jain. (2000). THE SOCIAL COST OF ALCOHOLISM (KARNATAKA). *NIMHANS Journal*. 18:1-12.

World Health Organization. (2018). *Global status report on alcohol and health 2018*. Management of Substance Abuse Department of Mental Health and Substance Abuse. Switzerland.

เรณู สุCHARมณ. (2542). วิธีสมมติเหตุการณ์เพื่อให้ประเมินค่า. *วารสารเศรษฐศาสตร์*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฉบับพิเศษฉลองอาจารย์อัมมาร สยามวาลาครบรอบอายุ 60 ปี.

เรณู สุCHARมณ. (2553). *ทุนมนุษย์และการประเมินต้นทุนสุขภาพ การเจ็บป่วย การเสียชีวิต*. เอกสารประกอบการอบรมต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์สาธารณสุข. สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรรณพ โกลมไพศาล. (2558). *การศึกษาต้นทุนผลกระทบทางสังคมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย: การพัฒนาไฟล์ ต้นแบบในการประเมิน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

น้ำผึ้ง กลิ่นชู. (2551). *ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์*. เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนรัตน์ ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ. (2551). *การศึกษาต้นทุนผลกระทบทางสังคม สุขภาพ และเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย*. นนทบุรี. โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP).

อรทัย วสีวงศ์ (2559). *ผลกระทบมือสองจากการดื่มแอลกอฮอล์ต่อเด็กและครอบครัวไทย*. การประชุมวิชาการสุราระดับชาติ ครั้งที่ 10 “สิบปี พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551: ประเทศไทยได้อะไร”

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษา
จากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในศึกษาเรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

ตอนที่ 4 ประเภทของผลกระทบและต้นทุนที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสอง

ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ถือว่าเป็นความลับ ผู้วิจัยจะทำการประมวลผลข้อมูลและนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผลการศึกษาจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ผลของการศึกษาตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด

นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์

อาจารย์ประจำวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

แบบสอบในส่วนนี้ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความหรือระบุข้อความ หรือตัวเลขในช่องว่างที่เว้นไว้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1. หญิง 2. ชาย
2. อายุ.....ปี
3. ศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์
 3. อิสลาม 4. อื่นๆ.....
4. ท่านได้รายรับ/รายได้จากแหล่งใดและเดือนละเท่าไร(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)จาก
 1. พ่อแม่ ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 2. ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 3. การประกอบอาชีพด้วยตนเอง ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 - 4.ทุนการศึกษา หรือกู้ยืมเรียน ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 - 5.อื่นๆ โปรดระบุ.....ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
5. การศึกษา 1. มัธยมศึกษา 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 4. อุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

1. ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย
 1. หอพักชาย 2. หอพักหญิง
 3. หอพักรวม 4. อื่นๆ.....
2. บริเวณที่ตั้งหอพักของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1.ใกล้สถานศึกษา 2. ใกล้ห้างสรรพสินค้า
 3. ใกล้แหล่งชุมชน 4. ใกล้ร้านค้า
 5. ใกล้ร้านเหล้า 6. ห่างไกลจากชุมชน
 - 7.อื่นๆ.....
3. หอพักของท่านมีผู้ร่วมพักอาศัย.....คน
4. ห้องที่ท่านพักอาศัยมีผู้ร่วมพักอาศัยหรือไม่
 - 1.มี.....คน 2. ไม่มี
5. หอพักของท่านสามารถนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพักได้หรือไม่
 1. ได้ 2. ไม่ได้
6. ท่านเคยได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักตีมแอลกอฮอล์หรือไม่
 - 1.เคย 2. ไม่เคย

ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ชี้แจงแบบสอบถามในส่วนนี้ เพื่อวัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ จึงเรียนขอความอนุเคราะห์ ขอให้ผู้ตอบ
คำนึงถึงปัญหาที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน โดยวัดเป็นมูลค่า
ทางการเงิน

เงื่อนไขในการมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ

1. จำนวนเงินที่จะจ่ายนั้น ไม่ควรเกินกว่ารายได้ต่อเดือนของท่าน
2. การจัดเก็บคิดเป็นอัตราบาท/เดือน
3. การจ่ายเงินค่าธรรมเนียมจะทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเงินเพื่อการใช้จ่ายใช้สอยลดลง
4. ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้นำไปใช้ในการบรรเทาผลกระทบทางด้านจิตใจของท่านจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน
5. รูปภาพประกอบ ก่อนตอบแบบสอบถาม

สถานการณ์ผลกระทบจากแอลกอฮอล์

ลดผลกระทบ

1. ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ต้นทุนทางจิตใจ เช่น เสียงดังไม่สามารถพักผ่อนได้ การทะเลาะ โต้เถียง การเรียนแย่งลง

1. ยินดีจ่าย 2. ไม่ยินดีจ่าย เพราะ

.....

2. หากมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากท่าน เพื่อตั้งกองทุนดูแล ควบคุมผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์_ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายร่วมสมทบเป็นค่าธรรมเนียม จำนวน 20 บาท/เดือน หรือไม่

1. เต็มใจที่จะจ่าย

ถ้าเพิ่มเป็น 40 บาท ต่อเดือน ท่านมี

ความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่

1. เต็มใจ 2. ไม่เต็มใจ

2. ไม่เต็มใจที่จะจ่าย

ถ้าลดเป็น 10 บาท ต่อเดือน ท่านมี

ความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่

1. เต็มใจ 2. ไม่เต็มใจ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษา
จากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในศึกษาเรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

ตอนที่ 4 ประเภทของผลกระทบและต้นทุนที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสอง

ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ถือว่าเป็นความลับ ผู้วิจัยจะทำการประมวลผลข้อมูลและนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผลการศึกษาจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ผลของการศึกษาตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด

นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์

อาจารย์ประจำวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

แบบสอบในส่วนนี้ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความหรือระบุข้อความ หรือตัวเลขในช่องว่างที่เว้นไว้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1. หญิง 2. ชาย
2. อายุ.....ปี
3. ศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์
 3. อิสลาม 4. อื่นๆ.....
4. ท่านได้รายรับ/รายได้จากแหล่งใดและเดือนละเท่าไร(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)จาก
 1. พ่อแม่ งบประมาณเดือนละ.....บาท
 2. ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู งบประมาณเดือนละ.....บาท
 3. การประกอบอาชีพด้วยตนเอง งบประมาณเดือนละ.....บาท
 - 4.ทุนการศึกษา หรือกู้ยืมเรียน งบประมาณเดือนละ.....บาท
 - 5.อื่นๆ โปรดระบุ.....งบประมาณเดือนละ.....บาท
5. การศึกษา 1. มัธยมศึกษา 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 4. อุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

1. ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย
 1. หอพักชาย 2. หอพักหญิง
 3. หอพักรวม 4. อื่นๆ.....
2. บริเวณที่ตั้งหอพักของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1.ใกล้สถานศึกษา 2. ใกล้ห้างสรรพสินค้า
 3. ใกล้แหล่งชุมชน 4. ใกล้ร้านค้า
 5. ใกล้ร้านเหล้า 6. ห่างไกลจากชุมชน
 - 7.อื่นๆ.....
3. หอพักของท่านมีผู้ร่วมพักอาศัย.....คน
4. ห้องที่ท่านพักอาศัยมีผู้ร่วมพักอาศัยหรือไม่
 - 1.มี.....คน 2. ไม่มี
5. หอพักของท่านสามารถนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพักได้หรือไม่
 1. ได้ 2. ไม่ได้
6. ท่านเคยได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือไม่
 - 1.เคย 2. ไม่เคย

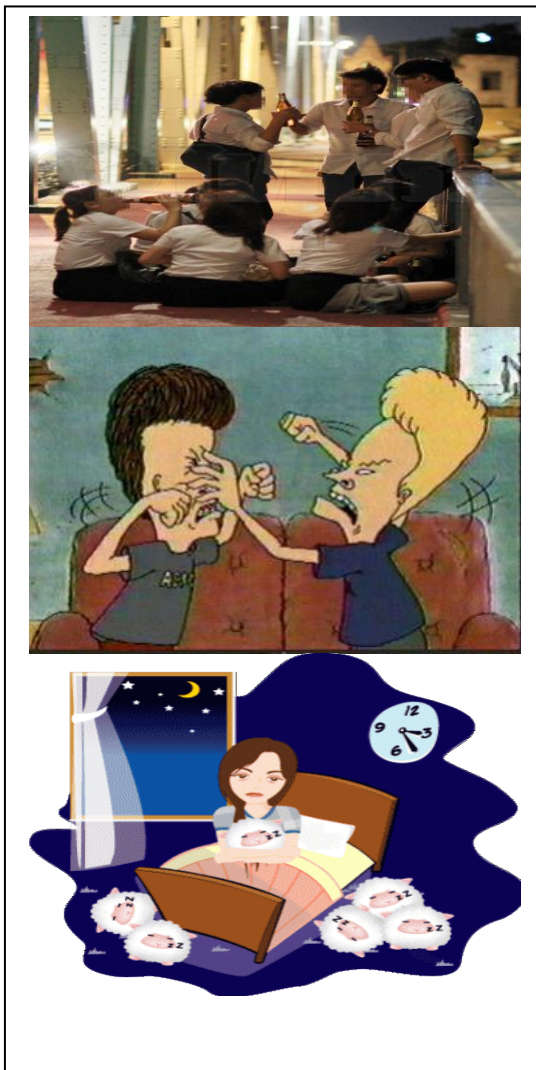
ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ชี้แจงแบบสอบถามในส่วนนี้ เพื่อวัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ จึงเรียนขอความอนุเคราะห์ ขอให้ผู้ตอบ
คำนึงถึงปัญหาที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พิกอาศัยในหอพักร่วมกัน โดยวัดเป็นมูลค่า
ทางการเงิน

เงื่อนไขในการมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ

1. จำนวนเงินที่จะจ่ายนั้น ไม่ควรเกินกว่ารายได้ต่อเดือนของท่าน
2. การจัดเก็บคิดเป็นอัตราบาท/เดือน
3. การจ่ายเงินค่าธรรมเนียมจะทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเงินเพื่อการใช้จ่ายใช้สอยลดลง
4. ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้นำไปใช้ในการบรรเทาผลกระทบทางด้านจิตใจของท่านจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พิกอาศัยในหอพักร่วมกัน
5. รูปภาพประกอบ ก่อนตอบแบบสอบถาม

สถานการณ์ผลกระทบจากแอลกอฮอล์

ลดผลกระทบ

1. ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ต้นทุนทางจิตใจ เช่น เสียงดังไม่สามารถพักผ่อนได้ การทะเลาะ โต้เถียง การเรียนแย่ง

1. ยินดีจ่าย 2. ไม่ยินดีจ่าย เพราะ

.....

2. หากมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากท่าน เพื่อตั้งกองทุนดูแล ควบคุมผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายร่วมสมทบเป็นค่าธรรมเนียม จำนวน 50 บาท/เดือน หรือไม่

1. เต็มใจที่จะจ่าย

ถ้าเพิ่มเป็น 100 บาท ต่อเดือน ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่

1. เต็มใจ 2. ไม่เต็มใจ

2. ไม่เต็มใจที่จะจ่าย

ถ้าลดเป็น 25 บาท ต่อเดือน ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่

1. เต็มใจ 2. ไม่เต็มใจ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษา
จากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในศึกษาเรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

ตอนที่ 4 ประเภทของผลกระทบและต้นทุนที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสอง

ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ถือว่าเป็นความลับ ผู้วิจัยจะทำการประมวลผลข้อมูลและนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผลการศึกษาจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ผลของการศึกษาตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด

นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์

อาจารย์ประจำวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

แบบสอบในส่วนนี้ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความหรือระบุข้อความ หรือตัวเลขในช่องว่างที่เว้นไว้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1. หญิง 2. ชาย
2. อายุ.....ปี
3. ศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์
 3. อิสลาม 4. อื่นๆ.....
4. ท่านได้รายรับ/รายได้จากแหล่งใดและเดือนละเท่าไร(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)จาก
 1. พ่อแม่ งบประมาณเดือนละ.....บาท
 2. ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู งบประมาณเดือนละ.....บาท
 3. การประกอบอาชีพด้วยตนเอง งบประมาณเดือนละ.....บาท
 4.ทุนการศึกษา หรือกู้ยืมเรียน งบประมาณเดือนละ.....บาท
 5.อื่นๆ โปรดระบุ.....งบประมาณเดือนละ.....บาท
5. การศึกษา 1. มัธยมศึกษา 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 4. อุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

1. ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย 1. หอพักชาย 2. หอพักหญิง
 3. หอพักรวม 4. อื่นๆ.....
2. บริเวณที่ตั้งหอพักของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1.ใกล้สถานศึกษา 2. ใกล้ห้างสรรพสินค้า
 3. ใกล้แหล่งชุมชน 4. ใกล้ร้านค้า
 5. ใกล้ร้านเหล้า 6. ห่างไกลจากชุมชน
 7. อื่นๆ.....
3. หอพักของท่านมีผู้ร่วมพักอาศัย.....คน
4. ห้องที่ท่านพักอาศัยมีผู้ร่วมพักอาศัยหรือไม่
 1.มี.....คน 2. ไม่มี
5. หอพักของท่านสามารถนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพักได้หรือไม่
 1. ได้ 2. ไม่ได้
6. ท่านเคยได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือไม่
 1.เคย 2. ไม่เคย

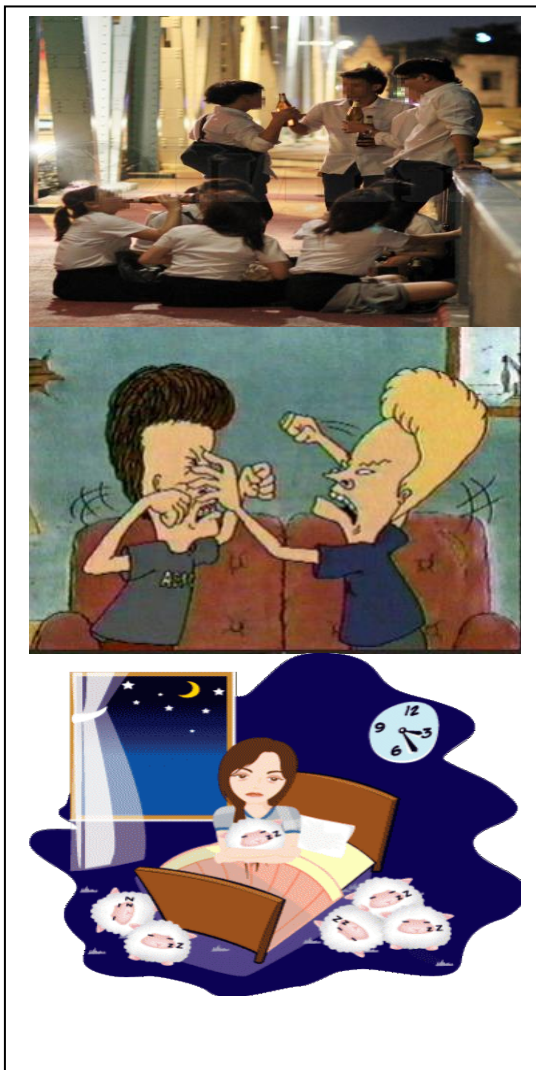
ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ชี้แจงแบบสอบถามในส่วนนี้ เพื่อวัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ จึงเรียนขอความอนุเคราะห์ ขอให้ผู้ตอบ
คำนึงถึงปัญหาที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน โดยวัดเป็นมูลค่า
ทางการเงิน

เงื่อนไขในการมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ

1. จำนวนเงินที่จะจ่ายนั้น ไม่ควรเกินกว่ารายได้ต่อเดือนของท่าน
2. การจัดเก็บคิดเป็นอัตราบาท/เดือน
3. การจ่ายเงินค่าธรรมเนียมจะทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเงินเพื่อการใช้จ่ายใช้สอยลดลง
4. ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้นำไปใช้ในการบรรเทาผลกระทบทางด้านจิตใจของท่านจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน
5. รูปภาพประกอบ ก่อนตอบแบบสอบถาม

สถานการณ์ผลกระทบจากแอลกอฮอล์

ลดผลกระทบ

1. ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ต้นทุนทางจิตใจ เช่น เสียงดังไม่สามารถพักผ่อนได้ การทะเลาะ โต้เถียง การเรียนแย่ง

1. ยินดีจ่าย 2. ไม่ยินดีจ่าย เพราะ.....

2. หากมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากท่าน เพื่อตั้งกองทุนดูแล ควบคุมผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์_ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายร่วมสมทบเป็นค่าธรรมเนียม จำนวน 100 บาท/เดือน หรือไม่

1. เต็มใจที่จะจ่าย

2. ไม่เต็มใจที่จะจ่าย

ถ้าเพิ่มเป็น 200 บาท ต่อเดือน ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่
 1. เต็มใจ 2. ไม่เต็มใจ

ถ้าลดเป็น 50 บาท ต่อเดือน ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่
 1. เต็มใจ 2. ไม่เต็มใจ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษา
จากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในศึกษาเรื่องต้นทุนสังคมจากแอลกอฮอล์มือสองของนักเรียนและนักศึกษาจากการพักอาศัยหอพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในหอพัก

ตอนที่ 4 ประเภทของผลกระทบและต้นทุนที่เกิดจากแอลกอฮอล์มือสอง

ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ถือว่าเป็นความลับ ผู้วิจัยจะทำการประมวลผลข้อมูลและนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และผลการศึกษาจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ผลของการศึกษาตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด

นางมโนลี ศรีเปารยะ เพ็ญพงษ์

อาจารย์ประจำวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง

แบบสอบในส่วนนี้ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความหรือระบุข้อความ หรือตัวเลขในช่องว่างที่เว้นไว้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1. หญิง 2. ชาย
2. อายุ.....ปี
3. ศาสนา 1. พุทธ 2. คริสต์
 3. อิสลาม 4. อื่นๆ.....
4. ท่านได้รายรับ/รายได้จากแหล่งใดและเดือนละเท่าไร(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)จาก
 1. พ่อแม่ ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 2. ผู้ปกครองที่เลี้ยงดู ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 3. การประกอบอาชีพด้วยตนเอง ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 - 4.ทุนการศึกษา หรือกู้ยืมเรียน ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
 - 5.อื่นๆ โปรดระบุ.....ระยะเวลาเดือนละ.....บาท
5. การศึกษา 1. มัธยมศึกษา 2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 3. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 4. อุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะหอพัก

1. ลักษณะหอพักที่อยู่อาศัย
 1. หอพักชาย 2. หอพักหญิง
 3. หอพักรวม 4. อื่นๆ.....
2. บริเวณที่ตั้งหอพักของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - 1.ใกล้สถานศึกษา 2. ใกล้ห้างสรรพสินค้า
 3. ใกล้แหล่งชุมชน 4. ใกล้ร้านค้า
 5. ใกล้ร้านเหล้า 6. ห่างไกลจากชุมชน
 - 7.อื่นๆ.....
3. หอพักของท่านมีผู้ร่วมพักอาศัย.....คน
4. ห้องที่ท่านพักอาศัยมีผู้ร่วมพักอาศัยหรือไม่
 - 1.มี.....คน 2. ไม่มี
5. หอพักของท่านสามารถนำเครื่องตีมแอลกอฮอล์ไปบริโภคในห้องพักได้หรือไม่
 1. ได้ 2. ไม่ได้
6. ท่านเคยได้รับผลกระทบจากผู้ร่วมอาศัยในหอพักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์หรือไม่
 - 1.เคย 2. ไม่เคย

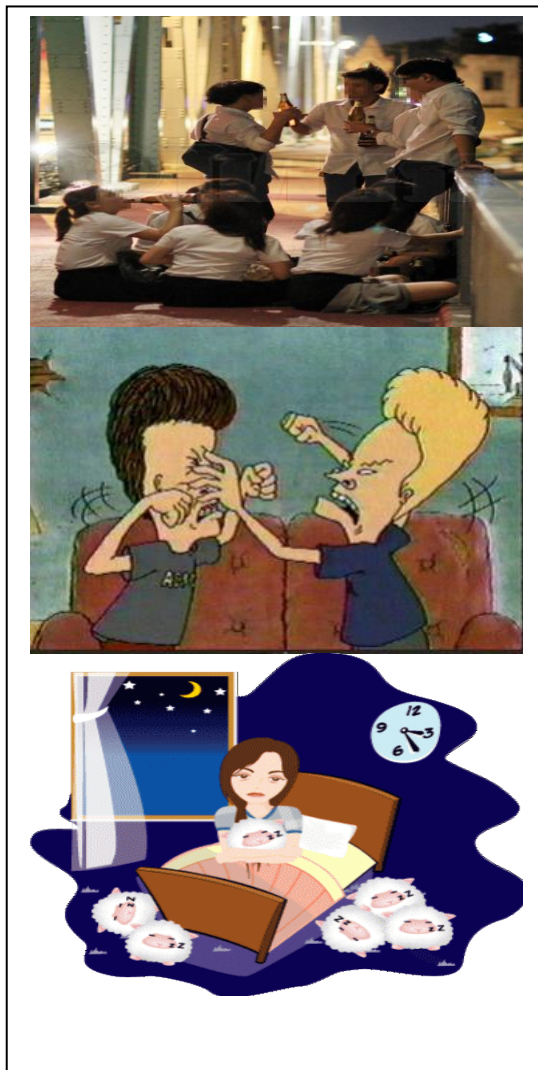
ตอนที่ 5 ค่าความเต็มใจจะจ่าย (วัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ)

ชี้แจงแบบสอบถามในส่วนนี้ เพื่อวัดมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ จึงเรียนขอความอนุเคราะห์ ขอให้ผู้ตอบ
คำนึงถึงปัญหาที่ได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน โดยวัดเป็น
มูลค่าทางการเงิน

เงื่อนไขในการมูลค่าผลกระทบทางด้านจิตใจ

1. จำนวนเงินที่จะจ่ายนั้น ไม่ควรเกินกว่ารายได้ต่อเดือนของท่าน
2. การจัดเก็บคิดเป็นอัตราบาท/เดือน
3. การจ่ายเงินค่าธรรมเนียมจะทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยลดลง
4. ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้นำไปใช้ในการบรรเทาผลกระทบทางด้านจิตใจของท่านจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บุคคลอื่นที่พักอาศัยในหอพักร่วมกัน
5. รูปภาพประกอบ ก่อนตอบแบบสอบถาม

สถานการณ์ผลกระทบจากแอลกอฮอล์

ลดผลกระทบ

1. ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ต้นทุนทางจิตใจ เช่น เสียงดังไม่สามารถพักผ่อนได้ การทะเลาะ ได้เพียง การเรียนแย่งลง

1. ยินดีจ่าย 2. ไม่ยินดีจ่าย เพราะ

.....

2. หากมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากท่าน เพื่อตั้งกองทุนดูแล ควบคุม ผลกระทบจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์_ท่านมีความเต็มใจที่จะจ่ายร่วมสมทบเป็นค่าธรรมเนียม **จำนวน 200 บาท/เดือน** หรือไม่

1. เต็มใจที่จะจ่าย

<p>ถ้าเพิ่มเป็น 400 บาท ต่อเดือน ท่านมี ความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่</p> <p>☐ 1. เต็มใจ ☐ 2. ไม่เต็มใจ</p>
--

2. ไม่เต็มใจที่จะจ่าย

<p>ถ้าลดเป็น 100 บาท ต่อเดือน ท่านมี ความเต็มใจที่จะจ่ายหรือไม่</p> <p>☐ 1. เต็มใจ ☐ 2. ไม่เต็มใจ</p>
